

சுக்திய வாசனம்

ஓவ்வொன்றிற்கும்
ஓவ்வொரு காலமுண்டு...
தேவன் சகலத்தையும்
அதினதின் காலத்திலே
நேர்த்தியாய்ச் செய்திருக்கிறார்...
(பிரசங்கி 3:1,11)

ஜனவரி-பெப்ரவரி 2004

வானிக்கு

இருமாத சந்திகை ஜனவரி-பெப்ரவரி 2004

ஆசிரியர்: எம்.எஸ்.வசந்தகுமார்

நிர்வாக இயக்குநர்
ஜெம்ஸ் கனகநாயகம்

தமிழ்ப்பகுதி பொறுப்பாளர்
நியீண் பெர்னான்டோ

பொருள்க்கம்

ஆசிரியர் கடிதம்.....	02
மகிழ்ச்சியான புதுவருடம்.....	03
இன்னுமொரு புதுவருடம்.....	07
தேவனுடைய காலம்.....	12
வலிமையிக்க வாலிபம்.....	20
பாதங்களைக் கழுவதல்.....	24
ஆண்டவர் அருளியுள்ள ஆசிர்வாதங்கள்....	29

த.பெ.இல: 1012, கொழும்பு, இலங்கை
தொலைபேசி: 011 2695441 தொலைநகல்: 001 2698843

அங்பீன் வாசகர்க்ஞக்ஞ,

மறுபடியும் இச்சஞ்சிகை மூலம் உங்களை
சந்திக்கக் கிருபைளித்த தேவனை நன்றியோடு
ஸ்தோத்தரிப்பதோடு, உங்களுக்கு எமது உள்ளங்
கனிந்த புது வருட வாழ்துக்களையும்
தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

சத்திய வசனம் என்னும் இந்த சஞ்சிகை தேவனுடைய
வார்த்தையை மக்களுக்குத் தெளிவாகவும், ஆழமாகவும், கிரமமான
முறையிலும் கற்பிக்க வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தோடு வெளியிடப்படுகின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றோம்.
இதனால்தான் ஏனைய கிறிஸ்தவ சஞ்சகைகளைப்போல மனதுக்கு
ஆறுதல் தரும் செய்திகளை மட்டும் பிரசரிக்காமல், வேதாகமத்தின்
ஆழமானதும் கருகலானதுமான உபதேசங்களைப் பற்றிய
கட்டுரைகளுக்கு முதலிடம் கொடுத்து வருகின்றோம்.

கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் எப்போதும் குழந்தைகளாகவே இருந்து
கதைப் புத்தகம் வாசிக்கும் மனநிலையில் இராமல், தேவனுடைய
வார்த்தையின் ஆழங்களையும் அதிசயங்களையும் அறிந்து
கொள்ள வேண்டும். இயேசுகிறிஸ்து தம் சீர்களுக்கு
கட்டளையிடும்போது, தாம் உபதேசித்த சகல விடயங்களையும்
மக்களுக்குக் கற்பிக்கும்படி அறிவுறுத்தினார். எனவே, நாம்
எப்போதும் கிறிஸ்தவத்தின் ஆரம்பவரிகளைப் பற்றி மட்டுமே
வாசிப்பவர்களாக இராமல், வேதாகம உபதேசங்களையும்
அறிந்து கொள்ள வேண்டும். தேவன்தாமே
இச்சஞ்சிகையின் மூலம் உங்களுக்குத் தமது
வார்த்தையின் இரகசியங்களை வெளிப்படுத்துவாராக.

அன்புடனும் ஜௌபத்துடனும்,

ஏ.ஏ.வாசகர்க்ஞக்ஞமார்

பிராங்க் சுக்லே

உக்ளி

நாம் இப்பொழுது சென்று கொண்டிருக்கிற பாதையானது கடினமான பாதையாகும். குற்றங்கள், ஊழல்கள், அன்பற்ற கடினமான மனது ஆக்கிரமிப்பு இவைகள் நிறைந்த இந்த உலகிலே ஒவ்வொரு மனிதனும் கவலையோடும், துயரத்தோடும் சரியான பதில்களையும் வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளிலிருந்து விடுதலையும் கண்டுபிடிக்க முயற்சித் துக்கொண்டு இருக்கிறான். நானை நமக்கு என்ன நடக்கும் என்றும் எதிர்காலத்தில் நமக்கு என்ன நடக்கும் என்றும் அறியோம். ஆனால் விசுவாசிகளாகிய நமக்கு எல்லா பதில்களும் இயேசு கிறிஸ்துவில் காணலாம். இது நமக்கு ஒரு பெரிய ஆசீவாதம். எல்லா கட்டங்களிலும் அவர் போதுமானவர். ஆனால் சிறிது நேரம் அமைதியாக இருந்து இந்த உலக நடவடிக்கையைப் பார்த்தோமானால் நாமும் அதன் வழியாக போக நேரிடும். விசுவாசிகளின் வழி என்ன? நம்மைச் சுழந்துள்ள இக்கேள்விகளுக்கு பதில் என்ன? இது ஒரு ஆவிக்குரிய போராட்டமாகும். நீங்கள் இதை சந்திக்க ,வெல்ல ஆயத்தமா? இந்த உலகத்தோடு சேர்ந்து வாழப்போகிறோமா? இல்லை. இந்த தீய சக்திகளை எதிர்த்து போராட நாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றோம்.

காலநிலை எதுவாயிருந்தாலும், கோடை கால வெயிலானாலும் சரி கங்கை நதி நின்று போவதில்லை. ஓடிக்காண்டோன் இருக்கிறது. நான் மட்டும் ஏன் என் ஓட்டத்தை நிறுத்தவேண்டும் என்று ஒருவர் கூறினா ஆம் கங்கை நதி ஓட்டத்தில் நிலையாக மாறாமல் இருப்பதாலும் கடினமான பாறைகள் வழியாக ஒடி கடினமான சூழல் வழியாகவும் பாய்ந்து ஓடுகின்றது. கடினமான சூழல் அதன் ஓட்டத்தை நிறுத்தமுடியாது. விட்டுக்கொடுக்காத இடைவிடாத ஜெபத்தினால் அநேக காரியங்கள் வாய்க்கும் என்று சரித்திரம் வெளிப்படுத்துகின்றது (யாக். 5.16). ஜெபத்தினால் உலகப் பிரகாரமான வெற்றிகளைப் பெற்றவர்கள் அநேகர். தாங்கள் செய்யும் காரியங்களில் நல்ல நம்பிக்கை உடையவர்களே குறிக்கோளை அடைவர். அவர்கள் தங்கள் தொழிலிலும் முன்னேறுவர். கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையிலும் எதை முதலீடு கொடுக்கின்றீர்களோ அதையே பிரதிபலனாக அடைவீர்கள். நல்ல முடிவுகளை அடைவதற்கான வழிகள் சில உண்டு

1. தேவபணியில் வாஞ்சையோடுகூட பண்படுத்தப்பட்ட முழு இருதயத்தோடு தன்னை தத்தம் செய்தல்.
2. தேவன் உங்களுக்காக ஏற்படுத்தி இருக்கும் முடிவை அடைய முற்றிலும் ஈடுபடுதல்

புதுவெரும்

3. அடுத்தவர்களுக்கு சுவிசேஷத்தை அறிவித்து அவர்கள் வளர உதவி செய்தல், உற்சாகப்படுத்தல்.

4. ஆண்டவரை மக்கள் நடத்தினதுபோல் உங்களுக்கும் நேரிடுவதை எதிர்பார்த்தல்.

(அ) சோர்ந்து
போகந்திருங்கள்

தேவனுடைய ஊழியத்தில் ஈடுபாமல் தோல்வி நிறைந்த வாழ்க்கையை அநேகவிசவாசிகள் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள், ஒருவேளை விசவாச வாழ்கை வாழ்வது கடினம் என்று நினைத்திருக்கலாம். அவர்கள் தனக்கு மிஞ்சின், பலனுள்ள வாழ்வு வாழ்வது தன்னால் முடியாது என்று தீர்மானித்திருக்கலாம். ஒருவேளை அவர்கள் சந்தோஷம் நிறைந்த பாவ வாழ்க்கையை சிலகாலம் ருசிக்குமாறு ஆவிக்கு ரிய ஆயுதங்களைக் களைந்துப் போட்டிருக்கலாம். ஆம், சோர்வுக்கு அடிமையாகி விசவாச வாழ்க்கையைக் கைவிடும் மக்கள் நிறைந்த உலகில் நாம் வாழ்கின்றோம்.

மாணவர்கள் படிப்பை நிறுத்தி விடுகின்றார்கள். முதலாளிகள் தங்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்க புதுப்புது முயற்சிகளை எடுக்கின்றார்கள். சிலர் நகரங்களை விட்டுச் சென்று தங்கள் சுய விருப்பத்தின் படி வாழ்கின்றார்கள். நம்மில் சிலர் தேவன் தங்களுக்கு அளித்த சர்வாயுதவர்க்கத்தை அணி

ந்து நம்பிக்கையோடு தேவன் அளித்த பெலத்துடன் முன்னேறிக் கொண்டு இருக்கின்றோம் (எபே.கி:13-18). நீங்கள் எப்படி? சோர்வற்ற நிலையில் இருக்கின்றீர்களா? உங்கள் ஓட்டத்தை நிறுத்திவிடாதீர்கள்.

(ஆ) ரீடா
முயற்சியோடு
முன்னேறுங்கள்

நீங்கள் ஜெபிப்பதைத் தடுக்க சாத்தான் முயற்சி செய்வான். ஜெப உதவியைத் தடுக்க உங்களை சந்தேகத்தாலும் குழப்பதாலும் நிறைந்து சோர்வடைய முயலுவான். உங்கள் சிந்தனையை சிதறச் செய்வான். ஆனால் நாம் அவனுடைய முயற்சி களுக்கு இடங்கொடுக்காமல் ஜெபத்தில் உறுதி யாக நிலைத்திருக்கும்போது, சாத்தான் தோல்வி

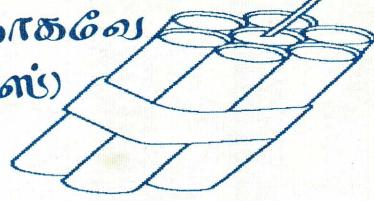
**இன்றைய சபைக்குத் தேவை
முளையுள்ள (அநிவன்ஸ்) மர்த்தனர்களோ,
முஸ்தகம் (பணம்) உள்ள மர்த்தர்களோ
அல்ல, முழுங்காலீஸ் (ஜெபத்தில்)
துர்த்திருக்கும் மர்த்தர்களை தேவை.**

(ஏ.எம்.பஷுப்தி)

யடைவான். ஒரு பெண் 32 வருடங்களாக தன் கணவனின் இரட்சிப்புக்காக ஜெபித்தாள். இறுதியில் அவன் இயேசுகிறில்துவை தன் சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டான். உங்களுக்காக ஜெபித்துக் கொண்டே இருக்கும் மக்களை நினைத்துப் பாருங்கள். தேவன் பதில் அளித்தார் அல்லவா?

கந்ஸ்தவனது ஜெஸ் இரக்ஷமானதாகலே இருந்தாலும் அதன் விளைவுகள் பக்ரங்கமானதாகலே இருக்கும். (நூவார்ட் ஏராபின்ஸ்)

ஜார்ஜ் மூல்லர் பதில் காணும்வரை ஜெபித்துக் கொண்டு இருபடபதுதான் சிறந்த செயல் என்றார். நான் 62 வருடங்கள் பிமாதங்களாக ஒரு மனிதனின் மனந்திரும்புதலுக்கு ஜெபித்துக் கொண்டிருக்கி ழேன். அவன் இன்னும் மனந்திரும்பவில்லை. ஆனால் அவன் கட்டாயம் மனந்திரும்புவான். நான் ஜெபிக்கும்போது அது நடக்கும் என்று கூறினார். இறுதியில் மூல்லரின் நண்பர் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்டார். ஆனால் அந்த இரட்சிப்பு மூல்லரின் உடல் சமாதியில் இறங்கும்போதுதான் வந்தது. அவரது சமாதியின் அருகில் அந்த நண்பர் இயேசு வை ஏற்றுக்கொண்டார். கடைசியில் போரில் வெற்றி கிடைத்தது.

ஒவ்வொரு ஆணும் பெண்ணும் தன் வாழ்க்கையில் இந்த விடாழுயற்சியுடன் கூடிய ஜெபத்தினால் கிடைத்த பதில்களை அனுபவித்திருக்கக்கூடும். கடந்த காலங்களில் அநேக பதில்களை நம் வாழ்க்கையில் கண்டிருக்கின்றோம். இயேசுகிறிஸ்துவின் சகோதரரான யாக்கோபுடைய முழங்கால்கள் ஒட்டகத்தின் முழங்கால்கள் போல இருந்தன. ஏனென்றால் அவர் மணிக்கணக்காக முழங்கால்களில் நின்று ஜெபிப்பாராம். ஜட்சனும் அநேக விசவாசிகளும் இப்படித்தான் ஜெபித்தார்கள். நீங்கள் அப்படி ஜெபிப்பீர்களா?

தேவனுடைய திட்டத்தில் விடாழுயற்சியான ஜெபத்திற்கு எதிராக ஒரு சக்தியும் செய்படமுடியாது. ஜேபம் நாடுகளின் சரித்திரத்தை மாற்றியிருக்கின்றது. ஊலகத்தலைவர்களின் முடிவை மாற்றியிருக்கின்றது. கிங்கங்களின் வாயை கட்டியிருக்கின்றது. ஏரியும் அக்கினியை அணைத்திருக்கின்றது. கடினமான காரியங்களை வாய்க்கப்பண்ணியிருக்கின்றது. முன்னேறிச் செல் என்பது தான் நமக்கு கொடுக்கப்படும் கட்டளை. நாம் ஜெபத்தில் முன்னேறும்போது சாத்தானுடைய கோட்டைகள் தகர்க்கப் படுகின்றன. ஆனால் இவ்வாறு நம்போரில் வெற்றி

பெற சில காரியங்களை நாம் இழக்க வேண்டியிருக்கும். ஜெபத்தில் தரித்திருக்கும்போது உணவு உடை உறக்கம் இவைகளை விட்டுக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். இப்படி நாம் முன்னேறும்போது நன்கு என்னைய் பூசப்பட்ட ஒரு இயந்திரம் போல நன்றாக இயங்க முடியும் பரிசுத்த ஆவியானவர் இயந்திரத்தை இயக்க வைக்கும் என்னைய் போல நம்மை நிறைத்து நமக்கு வெற்றி வாழ்வைக்கொடுப்பார் ஒவ்வொருவரும் இந்த மாதிரி வேலையில் ஈடுபடவேண்டும். நம்நாடு நம் குடும்பங்கள் தனிப்பட்ட மக்கள் எல்லாரும் இரட்சிக்கப்பட கிறிஸ்து தேவைவநீங்கள் ஜெபத்தில் தரித்திருப்பீர்கள் என்று உறுதி எடுப்பீர்களா?

ரீன் வேவெல் இரண்டாம் உலகப்போரில் நடந்த சாலேர்னாவின் அற்புதம் என்பதைப் பற்றி பேசினார். அவரும் அவருடைய சபையாரும் வல்லமையாக ஜெபித்தார்கள். ஆவர்கள் ஜெபிக்க ஜெபிக்க தேவன் அற்புதமாக அந்தப் பட்டணத்தை இரட்சித்தார். எந்த காரியமும் அந்த பட்டணத்தை இரட்சித்திருக்க முடியாது. ஆனால் எனிய மக்கள் ஜெபித்த போது அற்புதம் நடந்தது. தேவன் அவர்கள் ஜெபத்தைக் கேட்டு அற்புதத்தை நடத்தினார்.

அநேக தாய்மார்கள் தங்கள் மகன், மகளுக்காக ஜெபித்து அவர்களுக்கு ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்று கொடுத்திருக்கின்றார்கள். ஸ்கட்டர் குடும்பத்தில் ஒன்பது பிள்ளைகள். இந்தியாவில் மிசனரிகளாக ஊழியம் செய்தனர். எல்லாம் அவர்களின் தாயாரின் ஜெபத்தினால்தான் நடந்தது. ஸ்கட்டர் “எங்கள் பிள்ளைகள் அவர்கள் தாயாரின் ஜெபம் மூலம் ஊழியத்தில் பங்கு எடுத்தனர்” என்று கூறினார். திருமதி ஸ்கட்டர் ஒவ்வொரு பிள்ளையின் பிறந்த நாளை ஜெபத்தில் செலவிடுவார்களாம். இந்தியாவுக்கு இந்த பிள்ளைகள் எவ்வளவு பெரிய ஆசீர்வாதம்.

(இ) போரின்கள்

எபேசி6:11 நீங்கள் பிசாசின் தந்திரங்களோடு எதிர்த்து நிற்கத் திராணியுள்ளவர்களாகும்படி தேவனுடைய சர்வாயுதவர்க்கத்தையும் தரித்துக் கொள்ளுங்கள் என்பு கூறுகின்றது இயற்கையில் பலம் குறைந்த மெதுவான கடல் பிராணிகளுக்கு தேவன் பலமான மேலாடையை அவைகளை பாதுகாக்க அளித்திருக்கின்றார். அதேபோல்தான் ஒவ்வொரு விசுவாசிக்கும் சர்வாயுதவர்க்கம் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவைகளின் உதவியால் முன்னேறி போரிடலாம். அந்த ஆயதங்களை அணிந்து தேவ வல்லமையை உபயோகித்து முன்னேற வேண்டும். ஆகவே இன்று முன்னேறுவோம். தேவ பெலனைக் கொண்டு தீய சக்திகளோடு போருாடுவோம் என்று உறுதி எடுங்கள்.

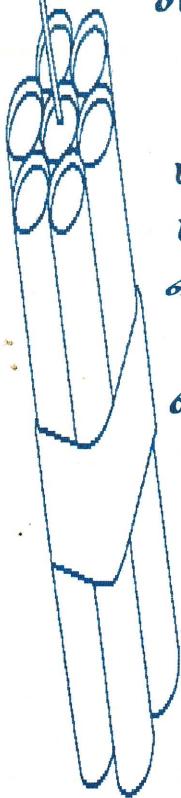
திடமானதான ஒரு விசுவாசிகூட துன்பங்கள் வரும் போது சோர்ந்து போகலாம். அனபற்ற வார்த்தைகள், கெட்ட செய்திகள் பணப் பிரச்சனைகள் கீழ்ப்படியாத பிள்ளைகள், தேர்வு முடிவுகள் இவை எல்லாமே நமது மனதில் பாரத்தை ஏற்றி அதில் நம்மை முழுகச் செய்யக்கூடுத். சங்கீதங்களில் தாவீதும் அப்படித்தான் ஒரு வழியும் கடந்துச்சென்றான். அவன் மிகவும் சோர்வாக களைப்பாக வியாதிப்பட்டவனாய் கலங்கி பிற்றால் கைவிடப்பட்டவனாய், கவலையோடு காணப்பட்டான். ஆனால் அவன் சோர்வடைந்தபோது தேவன் தன்னை காத்துக்கொள்வார் என்று நம்பி இருந்தான். இது தான் ஒரே பதில். நம்முடைய பலத்தினால் நாம் ஒன்றும் செய்யவே முடியாது. ஆனால் கிறிஸ்துவோடு கூட நாம் வெற்றி பெறுவோம்.

நாம் தேவனின் மேல் நம் விசுவாசத்தை வைக்கும் போது காரியங்கள் கைக்கூடும். அவர் ஜாதிகள் மேல் அரசாஞ்சிறார்(சங்க:47.8) அவர் உங்களை நேசிக்கிறார்.(யோவா4:9,10). ஊங்களை விசேஷித்தவர்களாய் எண்ணுகிறார் (மத்த6:26) நீங்கள் சோதிக்கப்படுவதற்கும் ஒரு காரணம் உண்டு.

(யாக:1:2,4). ஆகையால் துன்பங்கள் பெருகும்போது உங்களால் தாங்க முடியாது என்று எண்ணுவீர்களானால் சோர்ந்து போகாதிருங்கள். தேவன் நீங்கள் முன்னேற வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். உங்களுக்கு சர்வாயுதவர்க்கத்தை அதற்காகத்தானே கொடுத்திருக்கிறார் (எபே:6:11). சோர்ந்து போகாதிருங்கள். நீங்கள் உங்கள் ஓட்டத்தை தொடருங்கள். நிறுத்தி விடாதிருங்கள். அப்போது அறுவடையை காண்பீர்கள். பலனை அனுபவிப்பீர்கள். இது கர்த்தருடைய வாக்குத்தத்தம் (சங்க:120:5,6). ஆகையால் சோர்ந்து போகாமல் முன்னேறுங்கள். அப்பொழுது இந்த 2004 ஆம் வருடம் உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் மகிழ்ச்சியான ஆண்டாய் அமையும்.

**ஒவ்வொரு நாளையும்
திறந்து மூழும்
சாவியாக ஜெஸ்
இருக்க வேண்டும்
(தோமஸ் ஃபுல்ஸர்)**

**ஜெஸ்க்கத் தந்றுக்
எகாண்டவர்
உலகத்தில்
மதிழ்ச்சியாகவும்
ஸ்ரீத்தமாகவும்
வருழும் வழியைக்
தந்றுக்
எகாண்டவராக
இருப்பார்
(யீஸ்லீயம் ஸா)**

உன் அஸ்தத்தந்துள்ளே
சமாதானமும், உன்
அருமனைக்குள்ளே சுதமும்
இருப்பதாக (சுங்க:7).

நம்மை படைத்து பாதுகாத்து இருட்சித்த இம்மட்டும் நம்முடன் நடந்து வருகிறவருமாகிய கர்த்தருடைய சாமத்திலே சத்திய வசன வாசகர்களுக்கு ,எனது புது வந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ் ச்சி அடைகின்றேன். கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வ திப்பாராக.

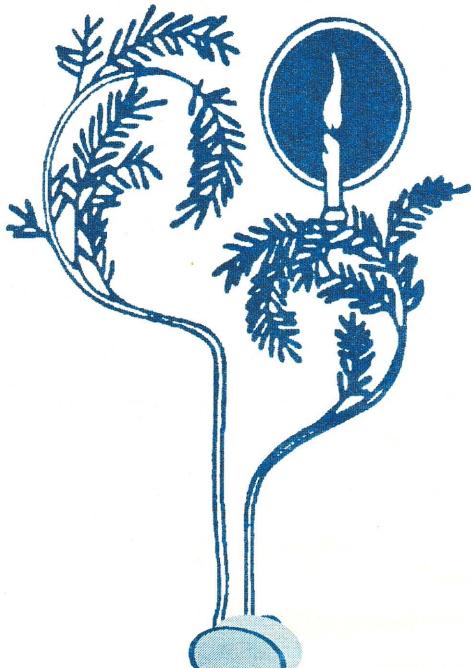
இன்னுமொரு புதிய ஆண்டிற்குள் கடந்து வந்து விட்டோம். குடந்த ஆண்டில் இருந்த எத்தனை பேர் இன்று நம்முடன் இல்லை. கடந்த ஆண்டிற்குள் புகுந்து வந்தபோது நமக்குச் சொந்தமென்று நாம் எண்ணியிருந்த எத்தனை காரியங்கள் இன்று நம்மிடம் இல்லை. நம்மில் எத்தனை பேர் எத்தனை விதமான எதிர்பாராத குழ்நிலைகளுக்குள் அகப்பட்டிருக்கிறோம். வியாதி என்ன வேதனை என்ன, துன்ப துயரம் என்ன,பாவம் எத்தனை பிரிவு எத்தனை? இவை எல்லாவற்றின் மத்தியிலும் இன்னும்

நம்மை ஜீவனோடு காத்துக்கொண்டிருப்பது? அதாவது இன்னும் நமக்குத் தருணங்களைத் தந்தி ருப்பது கர்த்தருடைய சுத்தமான கிருபையே. ஆனால் எத்தனை ஆண்டுகளுக்குத்தான் இப்படியாகத் தபிப் பிழைத்துக்கொள்ளலாம். யாவற்றுக்கும் ஒரு முடிவு உண்டல்லவா?

அன்று ஏருசலேமை ஏறிட்டு பார்த்த தாவீது ராஜா உன் அலங்கத்திற்குள்ளே சமாதானமும் உன் அரமனைகளுக்குள்ளே சுகமும் இருப்பதாக என்று அதனை ஆசீவதித்து சங்கீதம் பாடினார். ஏனெனில் கர்த்தருடைய ஆலயம் இருந்ததால் ஏருசலேமின் அலங்கத்திற்குள்ளே சமாதானம். அந்த ஆலயத்தைச் சுற்றியுள்ள அரமனைகளுக்குள்ளேயும் சமாதானம். இது எத்தனை ஆசீவாதம். அன்று கர்த்தர் வாழுகின்ற அந்த ஆலயம் நாமேதான். நமக்குள்ளேயே அவர் வாசம் பண்ணுகிறார். முதலில் அது மெய்தானா என்பதை சிந்திக்க வேண்டும். அது மெய்யானால் நமக்குள்ளே கலகங்களும்

கலக்கங்களும் ஏன்? ஆண்டவர் வாழுகின்ற நமது வாழ்வு இடற்றைடைந்தால், நம்மை சுற்றியிருக்கிற குடும்பம், சமுதாயம் சபை,நாடு, தேசம் இவை என்னாவது? இப்புதிய ஆண்டிலே நமக்கு ஒரு புதிய நம்பிக்கை,புதிய அழைப்பு, புதிய கிருபை உண்டாயிருப்பதற்காய் கர்த்தரை ஸ்தோத்தரிப்போ மாக. அன்பானவர்களே நமக்கு மாத்திரம் அல்ல நம்மைச் சுற்றியிருக்கும் யாவரும் சுகமாய் வாழுவ தற்கான விசேஷ பங்களிப்பு நமது கரங்களிலே தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் கர்த்தருக்குள் னும், அவர் நமக்குள்னும் வாழும் போது, நமது நிமித்தம் நாம் வாழும் குடும்பங்களினதும் தேசத்தி னதும் அலங்கத்திற்குள் சமாதானம் நிறைந்திருக்கும். நம்மை சுற்றியுள்ள ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சந்தோஷம் நிறைந்திருக்கும் அன்று ஆபிரகாமிற்குக் கர்த்தர் கொடுத்த அழைப்பும் ஆசீர்வாதமும் இந்தப் புதிய ஆண்டிலேநமக்குக் கடந்து வரட்டும். சற்று சிந்தித்து பாருங்கள். கடந்த ஆண்டின

சாந்தி பொன்னை

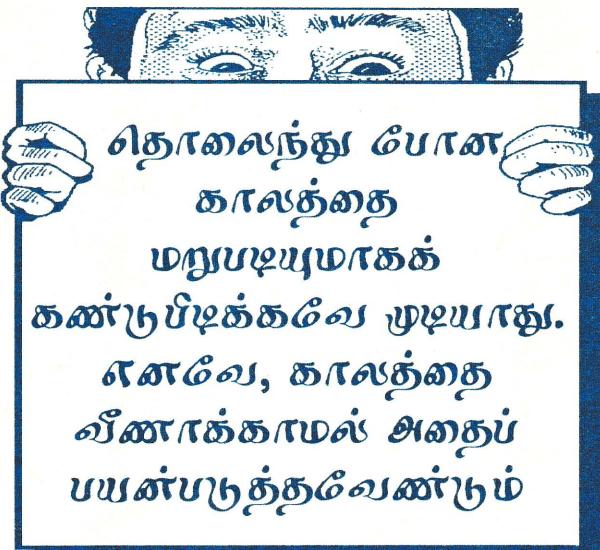

வாருந்து

ஆரம்பத்திற்கும் இந்த ஆண்டின் ஆரம்பத்திற்குத் தான் எத்தனை வித்தியாசங்கள். அதிவேகமாய் கடந்து விட்ட அந்த ஆண்டிலே எத்தனை எதிர் பாராத சம்பவங்கள்,எத்தனை அவலச்சாவுகள், பேர்கள், அழிவுகள் விநோதமான வியாதிகள், வேதனை நிறைந்த விஷயங்கள் என்று இப்படி எத்தனை அந்திக் கிறிஸ்துவின் ஆட்சி ஆரம்பமாகி விட்டதோ என்று பலரும் வியக்கத்தக்க அளவிற்குக் காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவற்றின் பயனாக கொண்டிருந்த இலக்கை விட்டு நம்மில் எத்தனை பேர் வழி விலகிப் போடுவதோம். நம் வாழ்வில் ஏதும் மாற்றங்கள் உண்டா? நம் வாழ்வின் சொந்தக்காரர், இன்று வந்து, நம்மில் ஏதும் கனி காணப்படுகிறதா என்று தேடினால் என்னவாகும்? இதோ முன்று வருடமாய் இந்த மரத்திலே கனியைத் தேடி வருகின்றேன். ஒன்றையும் காணவில்லை. இதை வெட்டிப்போடு அது நிலத்தையும் ஏன் கெடுக்கிறது என்று சொந்தக்

காரர் சொல்லுவாரானால் நமது நிலமை என்ன? கனியற்ற நமது வாழ்வு நம்மை சுற்றியிருப்பவர்களையும் கெடுத்துப்போடுகிறது. இதைக் கர்த்தர் மேலும் அனுமதிக்க மாட்டார். ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் நாம் தப்பிப் பிழைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இனியும் நாம் அப்படியிருக்கலாகாது. நமக்கு ஒரு பிரியமான தோட்டக்காரர் இருப்பதாலேயே நாம் இத்தனையாய் தப்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.இது இந்த வருஷமும் இருக்கட்டும். நாம் இதைச் சுற்றிலும் கொத்தி ஏருபோடுவேன் என்று அவர் இன்னும் நமக்காக பரிந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். ஏன் தெரியுமா? கொத்திப் பண்படுத்தும்போது ஏற்படும் நோவிலும் பார்க்க, வெட்டி அக்கினியில் ஏற்றுத் தோட்டப்படுவதன் கொடுமையை அந்தத் தோட்டக்காரர் அறிந்திருக்கிறார். அவர் இன்னும் நமக்காக பரிந்து பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்.

அதுமாத்திரமல்ல இந்த அன்புள்ள தோட்டக்காரர் தான் நம்மைக்குறித்து இன்னுமொரு காரியத்தை

தொலைந்து போன காஸ்த்தை மறுபழுப்புமாகத் கண்டுபிழக்கவே முடியாது. எனவே, காஸ்த்தை வீணாக்காமல் அதைப் சயன்படுத்துவெண்டும்

சொல்லுகிறார். இன்னும் அது கனி கொடாவிட்டால், இனிமேல் அதை வெட்டிப்போடு வேன் என்கிறார். பிரியமுள்ள சகோதரனே, சகோதரியே, ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு விநாடியும் நமக்கு அருளப்படு கின்ற கிருபையின் தருணங்களாகும். மரணம் எந்த நேரமும் எந்த வழியிலும் எந்த ரூபத்திலும் வரலாம். ஆதைத் தடுத்த நிறுத் தத்தக்கவன் யார்? ஆகவே ஜாக்கிரதையோடும் விழிப்போடும் நாம் வாழ வேண்டும். ஏனெனில் நமது வாழ்வு மற்ற வாழ்வுகளையும் பாழாக்கிப்போடும்.

இப்புதிய ஆண்டிலேயாவது கிறிஸ்துவுக்குள் ஒரு வெற்றியுள்ள வாழ்வு வாழ ஒரு சில ஆலோசனை களை உங்கள் முன்னே வைக்க என் உள்ளத்தில் பாரப்படுகிறேன். இவை மிக இலகுவானவை. ஆனால் செயற்படுத்தவோ மிகுந்த கவனம் தேவை.

(அ) நமது நம்பிக்கைய காத்தரிஸ் மாத்திரம் வைப்போம்

**காத்தரை நம்பியிருக்கிறவனையோ
கிருபை சூழ்ந்து கொள்ளும். (சுங்க: 32:10)**

இந்த இடத்தில் ஒரு இரகசியத்தை உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வெற்றி வேண்டுமா?

இரண்டு காரியங்கள் உண்டு. ஒன்று இவ்வுலகத் தீற்கு அடுத்த எந்தவொரு காரியத்திலும், அது மனுஷனாயிருந்தாலும், உங்கள் நம் பிக்கையை வைத்து விடாகேயுங்கள். நம்பியிருந்து ஏமாற்றம் அடைவது தாங்கிக்கொள்ள இயலாதது. ஆனால் காத்திராது கிடைக்கும்போது அது மிகுந்த மகிழ்ச்சி யையும் தரும். ஆகவே உங்கள் நம்பிக்கை உண்ண தத்தை மாத்திரம் நோக்கியதாக இருக்க வேண்டும். அப்போது உங்கள் நம்பிக்கைக்கு ஏற்றவற்றை கர்த்தர் அருளுவார். அடுத்தடுத்து எதுவானாலும் எந்தவித சூழ்நிலையானாலும் அதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளப் பழகிக் கொள்ளுங்கள். அது உயர்வோ, தாழ்வோ, வாழ்வோ, சாவோ, வெற்றி யோ, தோல்வியோ எதுவானாலும் ஏற்றுக் கொள் ளப் பழகி விட்டார்களானால் உங்களை யாரும் அசைக்க முடியாது. தூய ஆவியானவர் உங்களுக்குத் துணைநிற்பார்.

(ஆ) காத்தரை மாத்திரம் ரியப்படுத்துங்கள்

**உமக்குப் ரியமானதைச் செய்ய
எனக்குப் போதித்தருநூம். (சுங்க: 32:10).**

இது நமது அன்றாட ஜெபமாக இருத்தல் நல்லது. எல்லோரையும் பிரியப்படுத்த எத்தனிக்கும்போது பலருடைய பகைகள்தான் நமக்கு மிஞ்சும். கர்த்தரை மாத்திரம் பிரியப்படுத்தும்போது, அவர் சகலத்திலும் நம்மை நேர்மையாய் நடத்துவார். கர்த்தரைப் பிரியப்படுத்துவது என்பது, அவருக்கு மாத்திரம் பயந்து நடப்பது. அப்படியென்றால் என்ன? கட்டாயத்தினால் அல்ல, மனப்பூர்வமாக அவருடைய வார்த்தைக்குக் கீழப்படிவது. அதற்கு நாம் வார்த்தையை அறிந்தும் இருக்கவேண்டும்.

(இ). காத்தருக்கு மாத்திரம் தீழ்ப்பழந்திருப்போம்

ஸல்லையுப்பார்க்கிலூம் தீழுப்புத்தலூம்
ஷுட்டுக்கடாக்கள்ள் நினைத்தைப்
சார்க்கிலூம் செவிலொருத்தலூம்
உத்தமங். சொறு. 15:22).

உலகத்திற்கும் அரசாட்சிக்கும், குடும்பத்திற்கும், கணவனுக்கும், பெற்றோருக்கும் கூட கர்த்தருக்குள் கீழ்ப்படிந்திருப்பதே நமக்கு அருள்பட்ட அன்பின் கட்டளையாகும். இக்கட்டளைக்குச் செவிகொடுத்து கர்த்தரை மாத்திரமே பிரியப்படுத்தி கீழ்ப்படிந்திருக்கும்போது உலகம் நம்மை சும்மா விடாது. இந்நாட்களில் கர்த்தருடைய வார்த்தையை மையமாக வைத்தே பலவித மாயமாலமான போதனைகள் நம்மைச் சூழ்ந்து பயமுறுத்துகின்றன. இதுதான் கர்த்தரைப் பியப்படுத்துவது என்று பல காரியங்கள் போதிக்கப்படுகின்றன. ஜாக்கிரதையோடு செயற்பட கர்த்தர் பெலன் அருளுவாராக.

(ஏ) கர்த்தரை மாத்திரம் சார்ந்திருங்கள்

தன் நேரச் செல் சார்ந்து கொண்டு
வாந்திரத்திலிருந்து வருகிற இவள்
யார்? (உன்.8:5).

சார்ந்திருத்தல் என்பது ஓர் உன்னத அனுபவ மாகும். நம்பியிருத்தல் பிரியப்படுத்தல், கீழ்ப்படிந்திருத்தல் இவை மூன்றும் ஒன்றுசேரும் போது நமது சொந்தப் பெலன், சொந்த விருப்பம், சொந்த வாழ்வு என்று நமக்கு ஏதும் இருக்க முடியுமா? ஒன்றுமே இல்லை. நாமே நமக்கு சொந்தமல்லாதபோது நமக்கென்று என்ன இருக்கிறது? அப்படியானால் எப்படி வாழ்வது? அந்த வேளை தான் ஒரு கோலும் ஒரு தடியும் நம்மைத் தாங்கிக் கொள்ள ஆயத் தமாய் இருக்கின்றது என்பதை நிதம் உணர்க்கூடிய வேளையாகும். இயேசு ராஜன் மார்பில் சாய்ந்து சாய்ந்து என்று பாடுவோமே. சாய்ந்திருந்த அனுபவம் உங்களுக்கு உண்டா? சாய்ந்து பாருங்கள். சாய்ந்து விட்டால், இனி உங்கள் கால்கள் அல்ல அவருடைய கால்கள் போகும் பாதையில்தான் உங்கள் கால்கள் இழுவன்னுடே போகும். அவருடைய

கண்களை நாம் பார்க்க, அவரும் நம்மை நோக்க இனி என் நினைவுகளும் அல்ல என் வழிகளும் அல்ல, உமது உயர்ந்த நினைவுகளும் ஒப்பற் ற வழிகளுமே என்று நாம் ஒப்புக்கொடுப்போம். இந்த அனுபவம் மேலானது. இன்றைய சூழ்நிலையில் இதைத் தவிர வேறு வழியே நமக்கில்லை.

(ஒ) கர்த்தரை மாத்திரம் இருதுயத்தை ஊற்றிருங்கள்

ஜனங்களை எக்காலத்திலூம் அவரை
நம்புங்கள், அவர் சஞ்சித்தில் உங்கள்
இருதுயத்தை ஊற்றிருங்கள்,
தேவன் நமக்கு அடைக்கலையாய்
இருக்கிறார். (சங்.62:8).

கர்த்தரையே நம்பி அவருக்கு மாத்திரமே கீழ்ப்படிந்து, அவரையே சார்ந்திருக்கும் போது நமது இதய பாரங்களை நாம் மற்றவர்களிடம் பகிர்ந்து கொள்ள நிச்சயமாகவே போகமாட்டோம். மனு ஒத்தை நம்புவது கண்ணியை விளைவிக்கும்

**தேவஹுடைய
வாக்குத்தத்தத்தத்தை
ஊற்படையாகத்
கொண்டிராது
விசுவாசத்தினால்
உறுதியாக இருக்க
முடியாது
(ஜோன் கல்வீஸ்)**

என்பது வேதவாக்கு. உள்ளம் உடைந்து போன அன்னாள் யாரிடம் சென்றாள்? வருடத்திற்கு ஒரே யொரு தரம் ஏருசலேம் செல்வது வழக்கமானாலும்

மானாலும், அதுவரை தன் இருதயத்தைப் பூட்ட வைத்திருந்த அவள் தேவ சமூகத்தில் தன் இருதயத்தை ஊற்றினாள். இதுவே ஒரு சரியான கிறிதவனுடைய மாதிரி. நமது வேதனைகளைக் குத்து அதிகம் அலட்டிக் கொள்ளாமல், கர்த்தடைய சமூகத்தையே முதலில் நாடிச் செல்முதலில் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். வார்த்தையவாக்குத்தத்தங்களும் ஜெபமும், ஜெயகீதங்களும் கர்த்தரிடத்தில் நம் இருதயத்தை ஊற்றிவிட நம்மை வழிநடத்தும்.

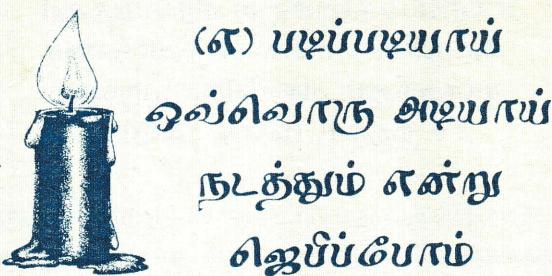
(ஒ) திருச்சீரும்பிய இடத்திற்குத் திரும்பிவருவை

**நாம் நடக்க வேண்டிய வழியை
எந்தகுத் தாக்கப்பியும். (சுங்புதீரை)**

நமது ஜீவியத்தை சற்று திரும்பிப் பார்க்க வேண்டும். ஓட்டத்தை எங்கே ஆரம்பித்தோம் எந்த வழி நடந்தோம்? இப்போ எங்கே நிற்கிறோம்? தனிப்பட்ட வாழ்விலும் சரி, குடும்ப வாழ்விலும் சரி, ஆவிக்குரிய வாழ்விலும் சரி, ஆரம்பம் என்ன, இப்போ

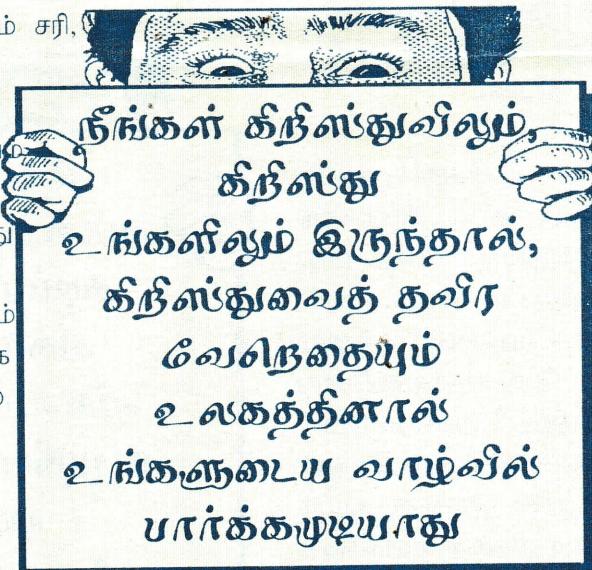
நிற்கிற இடம் என்ன என்று நிதானிப்போமானால் நிச்சயம் வெட்கம் அடைவோம்.

ஏனெனில் அநேகமாக நமது வாழ்வு திசை தடுமோறி இருப்பதை நாம் உணரலாம் வாழ்வின் பல பிரச்ச னைகளுக்கும் நமது வழிவிலகல் தான் காரணம் என்று அடித்துச் சொல்லலாம். ஆனாலும் தோட்டக்காரர் இன்னும் ஒருவருடம் நமக்காக கேட்டு வாங்கிவைத்திருக்கிறார். ஆகையால் நமக்கு நம்பிக்கை உண்டு. ஆகவே மனந்திரும்பி மனஸ்தாபத்துடன் திசை திரும்பி அதே இடத்திற்குத் திரும்புவோம். விட்ட இடத்திலிருந்து ஆரம்பிப்போம். தேவனுடைய

**நாரே என் தேவன் உமது நஸ்ஸ ஆவி
என்னைச் செம்மையான வழியிலே
நடத்துவாராக. (சுங்புதீரை).**

பிள்ளையே நாளை அல்ல அடுத்த வேளையில் நமக்கு என்ன நடக்கும் என்பது யாருக்குத் தெரியும்? ஆகையால் ஆண்டவர் சொன்னதுபோல நாளையைக் குறித்துக் கவலைப்படாமல், அந்தந்த நாளைக்கு அதனதன் பாடு போதும் என்று இருக்கக்கற்றுக்கொள்வோமாக. புறப்பட்டுவா என்று ஆபிராமிடம் சொன்னவர் போய்ச் சேர வேண்டிய இடம் இன்னது என்று சொல்லிவிடவில்லை. ஆனால் கர்த்தர் ஆபிராமை நடத்தினார். இடம்வந்தபோது நில் என்றார். ஆபிராமும் நின்றார். போகுமிடம் எது என்று தெரியாத நிலையிலும் தேவனை மாத்திரம் நம்பிப் புறப்பட்ட ஆபிராமை, ஆபிரகா மாக ஆச்சரித்து தேவன், இறுதி முச்சவரையும் ஆபிரகாமை நடத்தினார்.

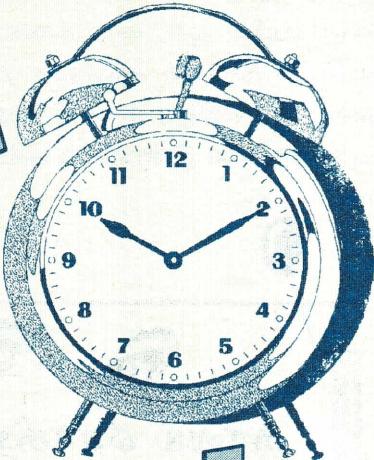

ஒரடிதான் உம்மிடம் நான்கேட்பேன் தூரக்காட்சி காட்டும் என்று சொல்லுவேன் என்று பாடுவோமா. நமக்காக பரிந்து பேசும் தோட்டக்காரர், நமக்கு இருஇருக்கிறார் என்ற தைரியத்தில் இந்த ஆண்டிலும் நமது பாதையிலிருந்து விலகிவிடாதி விலகிவிடாதிருக்க ஜாக்கிவையாய் இருப்போமாக.

உன் மீட்பரான கர்த்தர் சொல்லுகிறதாவது, “பிரயோஜனமாயிருக்கிறதை உனக்குப் போதித்து நீநடக்க வேண்டிய வழியிலே உன்னை நடத்துகிற உன் தேவனாகிய கர்த்தர் நானே.”

கோவையில் காலம்

உட்ரோ குரோல்

ஓவ்வொன்றுக்கும் ஓவ்வொரு காலமுக்கும், வானத்தின் தீழுக்கிற ஓவ்வொரு காரியத்திற்கும் ஓவ்வொரு சமயம் உண்டு (இரசங்கி 3:1)

நம்முடைய வாழ்க்கையானது காலத்தைச்சுற்றிச் சுழன்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நான் உங்களிடத்தில் “இப்பொழுது நேரம் என்ன?” என்று கேட்டால் உடனே நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் உங்கள் கையில் கட்டியிருக்கும் கைக்கடிகாரத்தைத் திருப்பி நேரத்தைக் கவனித்து, எனக்குக் கூறுவீர்கள் ஏதாவதோரு நிகழ்ச்சியைக் நீங்கள் ரசித்தீர்களானால் “ஓ! நேரம் எவ்வளவு வேகமாகக் கடந்துப்போகிறது!” என்று ஆச்சரியப்படுவீர்கள். நீங்கள் அதை விரும்பவில்லையானால் சலிப்புடன் ‘நேரம் இவ்வளவுதானா?’ என்று குறிப்பிடுவீர்கள்.

“காலம் கடந்து செல்லும்போது” (As Time Goes by) என்பது போன்ற தலைப்புள்ள பாடல்களில் மையப்பொருளாக இருப்பது “காலம்” நமது வாழ்க்கையில் தோல்விகள் ஏற்படும்போது சாதாரணமாக நாம் கூறும் காரணம் “எனக்குப் போதுமான சமயம் கிடைக்கவில்லை” என்பதாயிருக்கும். நம்மில் பெரும்பாலனாவர்கள் நம்முடைய கைக்கடிகாரத்தில் ஒரு நாளிலோ அல்லது ஒரு மணிநேரத்திலோ பல முறை நேரம் பார்க்கிறோம். சில

வேளைகளில் நாம் அவசியத்துக்கதிகமான தடவை கடிகாரத்தில் நேரம் பார்ப்பதுண்டு. நாம் தேவாலயத்தில் இருக்கும் போது, ஆராதனை வேளையில் கூட அப்படிச் செய்கிறோம். காலத்துக்கு எவ்வளவு கட்டுப்பட்டிருக்கிறோம். என்பதையே இது காட்டுகிறது.

ஆனால் உண்மையில் ‘காலம்’ என்பது, நாம் அறிந்துள்ளப்படி சமீபத்தில்தான் அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. 1883 ஆம் வருஷம் நவம்பர்மாதம் 10 ம் நாள் சார்லஸ் டாட் என்ற ஒரு பள்ளி ஆசிரியரும் வில்லியம் ஆலன் என்ற ஒரு இரயில்வே பொறியியலாளரும் நிர்ப்பந்தம் செய்ததன் காரணமாகவே அமெரிக்கா ஐக்கிய நாடுகளில் காலம் இறுதியாக ‘திட்டம்’ செய்யப்பட்டது. அமெரிக்காவின் இரயில்வே துறையினர் டாட் ஆலன் என்பவர்களின் காலக்கணிப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னர்தான் ஐக்கிய நாடுகள் முழுவதிலும் இரயில்கள் புறப்படும் நேரம், வந்தடையும் நேரம், இவற்றை நிர்ணயித்துக்கொள்ள வசதியாக நான்கு காலப்பகுதிகளைப் பிரித்தார்கள். இதற்கு முன்னர் ஓவ்வொரு சமுதாயத்தினரும் தங்கள்

காலத்தை தாங்களே நிர்ணயத்துக்கொண்டார்கள். இதற்குப்பின் ஒரு வருடத்தைம் கடந்த பின்னர் தான் 26 நாடுகள் சந்தித்து, உலகம் பின்பற்றக் கூடிய 24 மணிநேர காலப்பிரிவை உரு வாக்கினார்கள். அதுதான் இன்றளவும் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது.

**காலம் போக்நாறு என்று
சொல்லுதல்ந்தோம்.**

**ஆனால், உண்மையில்
காலம் போகவில்லை. அது
இருக்கின்றாறு, நாம்தான்
போகின்தோம்**

(ஏழங்கந் டாப்சஸ்)

வேடிக்கையான சில உண்மைகளைக் கவனி யுங்கள் வாரத்துக்கு 7 நாட்கள் என்னும் வழக்கம் எப்போதும் நிரந்தரமாக இருக்கவில்லை. 1792 ம் வருடத்தில் பிரான்ஸ் நாட்டினர்.

ஒரு வாரத்திற்குப் பத்து நாட்கள்

ஒரு நாளைக்கு பத்து மணி நேரம்

ஒரு மணி நேரத்திற்கு 100 நிமிடங்கள்

ஒரு நிமிடத்திற்கு 100 வினாடிகள்

என்று திட்டமிட்டு செயல்படுத்திப் பார்த்தார்கள் அது வெற்றியடையவில்லை.

பின்னர் ரஷ்யா நாட்டின் 1929 இல் ஒரு வாரத்திற்கு ஐந்து நாட்கள் என்று நிர்ணயித்து ஒவ்வொரு நாளுக்கும் ஒவ்வொரு நிறத்தின் பெயரைச் சூட்டினர். ஆனால் இதை ஒருவரும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. எனவே அவர்கள் 1932 இல் வாரத்திற்கு 6 நாட்கள் என்று வைத்தனர் அதுவும் சரிவராத்தினால் தாங்கள் என்னத்தை கைவிட்டுவிட்டு வாரத்திற்கு 7 நாட்கள் என்னும் முறையை பின்பற்றத் தொடங்கினர்.

படைப்பின் காலத்திலேயே ஆண்டவர் காலத்தை கணக்கிட்டுப் பயன்படுத்திய முறையில் காலத்தை

கணக்கிட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். காலத்தைப் படைத்தவரே கர்த்தர்தான்.

ஆதியாகமம் 1:5 இல் தான் ‘காலம்’ என்ற குறிப்பு முதன்முதலில் இடம்பெறுகிறது. “சாயங்கால மும் விழியற்காலமுமாகிய, முதலாம் நாள் ஆயி ற்று.” காலத்தைப்பற்றி அதிகமாக குறிப்பிடும் வேதாகமப் பகுதி மூன்றாம் அதிகாரமாகும். இந்த அதிகாரத்தில் “காலம்” என்னும் சொல் 28 முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவை ஏழு பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டு, எதிர்க்கருத்துக்கள் கொண்ட 16 ஜோடிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முழுமையைக் குறிக்கும் ‘ஏழு’ என்ற எண்ணில் வரும் கருத்துக்கள் கொண்ட 14 ஜோடிகளிலும், உலகில் மனிதனுக்கு ஏற்படக்கூடிய அனைத்து அனுபவங்களும் உள்ளடங்கியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. இவை பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை விரிந்திருப்பதைக் காணலாம் இப்பொழுது இதில் நீங்கள் எந்தக் காலக்கட்டத்தில் இருக்கின்றீர்கள்? நீங்கள் உங்கள் காலத்தை எப்படி பயன்படுத்துகிறீர்கள்? காலம் உங்களுக்கு எதை வைத்துக்கொண்டு காத்திருக்கிறது? ஒரு வேளை உங்கள் கேள் விகளில் சிலவற்றிற்கு பிரசங்கி 3ம் அதிகாரத்தில் விடைக்கிடைக்கலாம்.

காலமும் பறவு காலமும்

பிரசங்கி 3:1 இல் முதல் சொற்றொடரே நமக்குக் காலத்தைப் பற்றி சரியான கருத்தைத் தெரிவிக்கிறது. “ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு காலம் உண்டு. வானத்தின் கீழ் இருக்கிற ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் ஒவ்வொரு சமயம் உண்டு” இந்த வசனத்தில் காணப்படும் இரண்டு வாரத்தைகள் ‘காலம்’ ‘சமயம்’ இவற்றில் “காலம்” என்பது ஒரு பருவ காலத்தையும், “சமயம்” என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தையும் குறிக்கின்றன. இவ்வுலகில் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு பருவ காலம் உள்ளதால், எதுவுமே நிலையானதாக நீடித்து நிற்பதில்லை என்னும் கருத்து வெளிப்படுகிறதல்லவா? தேவன் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு பருவ காலத்தை நியமித்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு ஆரம்பமும் முடிவும் உண்டு. அவை குறிப்பிட்ட காலத்துக்குப் பின்

பின் நீடிப்பதில்லை. வாழ்க்கைச் சக்கரத்தில் கர்ப்பகாலம் ஒரு பருவகாலம் குழந்தைப் பருவம் ஒரு பருவகாலம் வாலிப்ப் பருவம் ஒரு பருவகாலம் நடுவெயதுப் பருவம் ஒரு பருவகாலம் முதுமைப் பருவம் ஒரு பருவகாலம் இதைத் தொடர்ந்து மரணம் இவையெல்லாம் இயற்கையானவை. ஆண்டவரால் நியமிக்கப்பட்ட வை.

‘சமயம்’ என்று மொழியெயர்க்கப்பட்டிருக்கும் சொல் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தை மட்டும் குறிப்பிடுகிறது. ஒரு ‘பருவக் காலத்தில்’ ஒரு காரியம் நடை பெறுகிறதற்கு தேவன் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தை நியமித்திருக்கிறார். என்னுடைய வாலிப்ப் பருவத் தின் முடிவில் நானும் எனது மனைவியும் திருமணம் செய்துகொள்ள முடிவுசெய்தோம். நாங்கள் இருவரும் 20 வயது பருவகாலத்தில் இருந்தோம். ஜூன் 26 என்னுடைய திருமணநாள். இது குறிப்பிட்ட ‘சமயம்’ ஆகியிருந்தது. இதிலிருந்து காலம், நேரம் ஆகியவற்றின் வேறுபாடு தெளிவாகத் தெரிகிறதல் வா?

சாலமோனின் கொள்கை இது: மனித இனத்தின் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட சமயமும், அது நடந்தேறுவதற்கு ஒரு பருவகாலமும் உண்டு என்பதே எங்கும் பிரசன்னமாயிருந்து, எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கிற தேவன் காரியங்கள் நிறைவேற ஒரு நேரத்தைக் குறித்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு காரியம் எவ்வளவு காலம் நீடித்திருக்க வேண்டும் என்று ஒரு காலத்தையும் முன் குறித்திருக்கிறார்.

எதிர் எதிரான கருத்துக்களுக்கு உதாரணங்கள்

பருவக்காலங்களுக்கு ஏற்றவாறு நேரங்களை பொருத்துவது என்பதற்குச் சாலொமோன் பல உதாரணங்களைத் தருகிறார். உதாரணமாக வசனம் 2 இல் “பிறக்க ஒரு காலமுண்டு, இறக்க

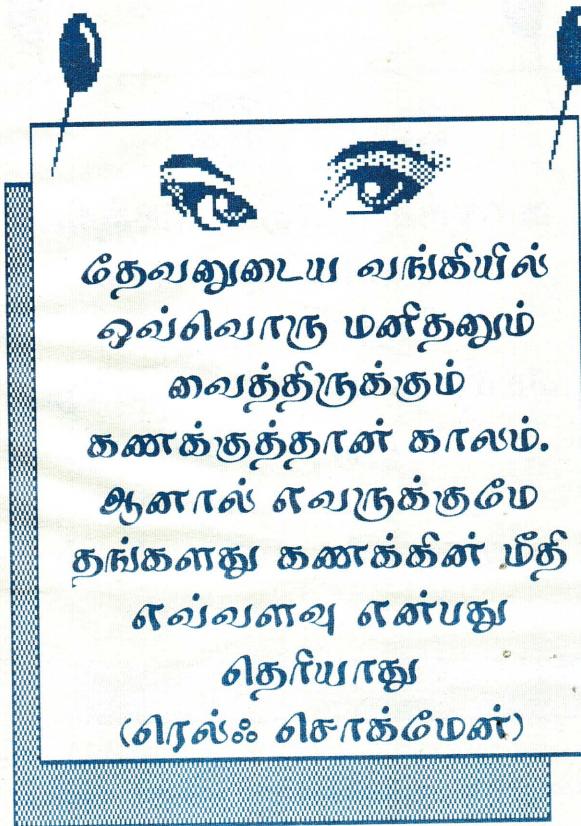
ஒரு காலமுண்டு, நட ஒரு காலமுண்டு, நட்டதைப் பிடுங்க ஒரு காலமுண்டு. பயிர் வளருவதற்கு ஒரு பருவக்காலமுண்டு. ஆனால் அந்த பருவகாலத்துக்குள் பயிர் நடுவதற்கு நேரமுண்டு. அறுவடை செய்ய ஒரு நேரமுண்டு. முதலில் விதைத்தல் நடைபெறும். சில காலத்துக்குக்குப் பின்னர் ஒரு நேரத்தில் அறுவடை நடைபெறும். பருவ காலத்தின் பொறுமையை நேரம் திருடிக் கொள்ள நாம் பல தடவைகளில் இடம்கொடுத்து விடுகிறோம்.

**காலத்தை எதிர்காலத்தில்
உபயோகிப்பதற்காக
நிதழ்காலத்தை
செழித்து வைக்க முடியாது
ஒவ்வொருநாளுமிடத்தையும்
நாம் வீணாக்காமல்
உபயோகிக்க வேண்டும்
(தோமஸ் எழசன்)**

கட்டியெழுப்புதல், பின்னர் அறித்துவிடுதல் அல்லது பிரித்துக்களைத்தல் என்னும் பணியும் உலகில் நடைபெறுகிறது. சில மாதங்களில் ஒரு கட்டடம் கட்டியெழுப்பப்படுகிறது. சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அந்தக் கட்டடம் இடித்துதரைமட்டமாக் கப்படுகிறது. கட்டிடத்தை கட்டி யெழுப்புவதற்கு ஆன காலத்தைவிட அதை இடித்துத் தள்ளுவதற்கு ஆன காலம் மிகவும் குறைவாகவே இருக்கும். எனினும் கட்டடத்தை கட்டுவதற்கு ஆன நேரம் இடித்துத்தள்ளுவதற்கு ஆன நேரம் ஆகிய இவற்றைவிட அந்தக்கட்டிடத்தின் ஆயுட்காலம் (பருவக்காலம்) மிகவும் நீண்டதாகவே இருக்கும்.

வசனம் 5இல் “கற்களை எறிந்துவிட ஒரு காலமுண்டு, கற்களைச் சேர்க்க ஒரு காலமுண்டு” என்று பார்க்கிறோம். சாலொமோன் கட்டிடம் கட்டும்

காட்சியையே பயன்படுத்தி, இப்படிக் கூறுகிறார். ஒரு நிலத்தில் கற்கள் பரவிக் கிடந்தால் அவற்றைப் பொறுக்கியெடுத்து வரப்பில் குவித்துவிட்டு நிலத் தைப் பண்படுத்தி பயிர் செய்யலாம். பின்னர் வரப்பில் குவிக்கப்பட்டிருக்கும் கற்களை சேர்த்துக் கொண்டு சென்று ஒரு வீட்டைக் கட்டியெழுப்பலாம். வாழ்க்கையென்னும் நம்முடைய பருவ காலத்தில் கட்டுதல், அழித்தல், மீண்டும் புதுப்பித்துக்கட்டுதல். என்னும் செயல்கள் மாறி மாறி சுழன்று வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

ஒரு இந்தக் கருத்து 6ம் வசனத்திலும் தொடருகிறது. “தேட ஒரு காலமுண்டு, இழுக்க ஒரு காலமுண்டு, காப்பாற்ற ஒரு காலமுண்டு, எறிந்துவிட ஒரு கால முண்டு”. உங்கள் மனைவிலிரும்பும் பொருட்களை வாங்க நீங்கள் கடைக்குச் செல்ல ஒரு நேரம் உண்டு. அதேபோல உங்கள் மனைவி வெறுக்கும் பழைய, பயனற்ற பொருட்களைத் தார் எறிந்துவிட ஒரு நேரமுண்டு இயற்கையாகவே நீங்கள் புதிய பொருட்களை வாங்கும் இயல்பு உள்ளவரானால், பழையவற்றை எல்லாம் எறிந்துவிட்டு புதிய பொருட்களை வாங்கிக் குவிக்கும் பழக்கத்தால் புதிய பொருட்களைப் பெற்றுக்கொள்வதில் வரும் இன்பம் என்னவென்பதை அனுபவித்து மகிழ்வீர்கள்

ஆனால் அப்பொருட்களைப் பிரித்து தூர எரிந்து விட வேண்டிய நேரம் வரும்போது உங்கள் உணர் வுகள் எப்படியிருக்கும்? அப்பொருட்களைப் பயன்படுத்தி மகிழ்ந்த பருவகாலத்துக்குப் பின்னர், அவற்றால் வரும் ஆதாயம் முடிந்தபின்னர் அவற்றைத் தார எரிந்துவிட வேண்டிய காலம் வருகிறது. ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஒரு பருவக்காலமுண்டு பழைய பொருட்களை விற்பனை செய்யும் கடையில் நம் பழைய பொருட்களை போட்டுவிட்டு அவைகளைப் பிரியும்போது ஏற்படும் வேதனை குறைந்துவிடுகிறது. பொருட்களின் பருவகாலம் அவைகள் வாங்கப்பட்ட கால முதல் அவைகள் எறிந்துவிடப்படும் காலம் வரை நீண்டு நிலைக் கிறது.

7ம் வசனத்தில் சாலொமோன் தரும் எதிர் எதிரானக் கருத்துக்கள் உங்களுக்கு விநோதமாகக் காணப்படலாம். “கிழிக்க ஒரு காலமுண்டு தைக்க ஒரு காலமுண்டு”. மத்திய கிழிக்கு நாடுகளில், ‘கிழித்தல்’ என்பது துக்கம் அனுபவிப்பதற்கு ஒரு அடையாளமாகும். துக்கக்காலத்துக்குப்பின் கிழிந்ததுனிகளைத் தைத்தல் அவர்களுடைய வாழ்க்கை மறு படியும் சந்தோஷம் அனுபவிக்கப்போவதைக் காட்டுகிறது. 3 நண்பர்கள் யோபுவுக்கு ஆறுதல் கூற வந் ததைச் சிந்தித்துப்பாருங்கள் எலிப்பால், பில்தாத், சோப்பார் ஆகிய மூவரும் யோபுவின் அருகில் வந்தவுடன் செய்த முதல் காரியம், அழுதனார். பின்னர் “தங்கள் சால்வாயைக்கிழித்து, வானத்தைப் பார்த்து தங்கள் தலைகள் மேல் புழுதியைத் தூந்திக்கொண்டனர்.” (யோபு 2:12) நீங்கள் ஒருவருடைய துக்கத்தில் பங்குகொள்ள ஒரு நேரமுண்டு உங்கள் உடையைக் கிழித்துக் கொள்ளவும் ஒரு நேரமுண்டு உங்கள் துக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு உங்கள் கிழிந்த ஆடையைத் தைக்கவும் ஒரு நேரமுண்டு

ஒவ்வொருவரும் தங்கள் வாழ்க்கையில் சந்தோஷமான நேரங்களையும், துக்கமான நேரங்களையும் சந்திப்பார்கள். இவை இரண்டும் சேர்ந்து உங்கள் வாழ்க்கையின் பருவ காலமாகிறது. நம்முடைய வாழ்க்கையை உருவாக்குவது அவ்வப்போது ஏற்படும் நேரங்கள்லல் பருவக்காலங்களாகும். நல்ல நேரங்களுக்காக மட்டும் வாழாதிருங்கள். துக்க நேரம் வரும்போது அவற்றைக் கையாள வேண்டிய பலம் உங்களுக்கு இராமல் போய்விடும்.

அந்தத் துக்க நேரங்கள் உங்களை மேற்கொள்ள விட்டுவிடாதிருங்கள். அப்படி விட்டுவிட்டால் தேவன் உங்களுக்கென்று வைத்திருக்கிற நல்ல வாய்ப்புக்களை இழந்து விடுவீர்கள். இன்பழும் துன்பழும் சேர்ந்ததுதான் வாழ்க்கையில் முழு நேரமும் நீங்கள் சந்தோஷப்பட முடியாவிட்டாலும், பருவ காலத்தை அனுபவிப்பது என்று திட்டமிட்டுக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் வாழ்க்கையில் இன்ப நேரங்களோ, துன்பநேரங்களோ நீடித்து நிற்காமல் முடிந்துவிடும். நித்திய காலம் மட்டுமே நிலைத்தி ருக்கும் என்பதினாலே தேவனைத்துதியுங்கள்.

8ம் வசனத்தில் காணப்படும் எதிர் எதிரான கருத்துக்களை நாம் பருவ காலத்துக்குள் அடக்கிக் கவனித்தால் அவற்றின் பொருள் நமக்குப் புரியும். “சிஞ்சிக்க ஒரு காலமுண்டு, பகைக்க ஒரு காலமுண்டு, யுத்தம்பண்ண ஒரு காலமுண்டு, சமாதானம் பண்ண ஒரு காலமுண்டு”. சாலொமோன் பகைப் பதையும் சண்டைப்பண்ணுவதையும். ஆதரிக்கவில்லை. உண்மை என்னவெனில் தேவன் வெறுக்கும் காரியங்களை நாம் பகைத்து வெறுத்துவிட வேண்டும். தேவனுடைய மக்களாகிய இஸ்ரவேலர் செய்ததுபோல நாமும் சண்டையிட வேண்டிய ஒரு நேரம் வரலாம். நம்முடைய வாழ்க்கையின் எல்லா வித சூழ்நிலைகளையும் நேரங்களையும் நாம் சமநிலைப்படுத்தி நம் பருவகாலத்தை ஆண்டவருக்குப் பிரியமானதாக ஆக்கவேண்டும் என்பதே இதன்கருத்து இது ஒரு ஞானமுத்து.

காரியங்கள் நீங்கள் விரும்பியப்படி நடைபெற வில்லையானால் அதற்கு நேரம் கொடுங்கள். ஒரு வேளை காரியங்களைல்லாம் நீங்கள் விரும்புகிற படியே நடைபெற்று வருமாகில் காலம் உங்களுக்கு ஒத்துழைக்காத நேரமும் வரும் என்பதை உணர்ந்து விழிப்புடன் இருங்கள். உங்கள் கவனத்தைப் பருவகாலம் முழுவதின் மொத்த அமைப்பின் மீது வையுங்கள் இடையில் வரும் மேடு பள்ளங்கள், இன்ப துன்பங்கள் இவற்றின் மீது வைக்காதேயுங்கள். கர்த்தருடைய வார்த்தையை அடிப்படையாகக் கொண்டு உங்கள் வாழ்க்கையை கட்டியெழுப்புவீர்களானால் நீங்கள் பண்பட்ட கிறிஸ்தவர்களாக இருப்பீர்கள். உங்கள் வாழ்க்கையில் பல நேரங்களில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை ஆதார மாகக் கொண்டு வாழ் வீர்களானால் நீங்கள் மன வெறுப்படைந்த கிறிஸ்தவர்களாயிருப்பீர்கள்.

சுகலைவற்றையும் நேர்த்தியாகச் செய்திருக்கிறார்

காலத்தைக் குறித்து சாலொமோன் ஏன் இவ்வளவு காரியங்களையும் கூறுகிறார்? இதற்குரிய விடை 11ம் வசனத்தில் காணப்படுகிறது. அவர் (தேவன்) சகலத்தையும் அதினதின் காலத்திலே நேர்த்தியாகச் செய்திருக்கிறார். “காலத்தில் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் உங்கள் வாழ்க்கையின் பருவகாலத்தில் தேவன் எல்லாவற்றையும் நேர்த்தியாகச் செய்து முடிக்கிறார். உடைந்த துண்டுகளை இனைத்து ஒரு உருவத்தை உண்டாக்கும் புதிர் போன்றது. இது நீங்கள் துண்டுகளை இனைத்து உருவத்தை உண்டாக்க முயற்சிப்பிர்கள் திடீர் என்று உருவத்தை உண்டாக்குவதில் வெற்றி பெறுவீர்கள்.

நாம் நினைக்கும் காரியங்கள் அனைத்தையும் செய்து முழப்பதற்கு நமது ஆயுட்காலம் குறுதியது. ஆனால், நாம் செய்யவேண்டும் என்று தேவன் நினைக்கும் காரியங்கள் அனைத்தையும் செய்து முழப்பதற்கு நம் ஆயுள் சொதுமானது.

உங்கள் பருவ காலத்தையும், நேரங்களையும் தேவனுடைய சித்தத்திற்கு அர்ப்பணித்து காத்திருக்கும்போது, உங்கள் காரியங்கள் வெற்றிபெரும்.

‘நேர்த்தியாக’ என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கும் சொல்லுக்கு “அழகான”, “மனோகரமான”, “கவர்ச்சியான” என்று பொருளில்லை. இச்சொல்லா னது இங்கே, “பொருத்தமானது”. “தகுதியானது சரியானது என்னும் பொருளில் வருகிறது. ஒரு காரியம் நடைபெற வேண்டும் என்று தேவன் ஒரு ‘பொருத்தமான’ நேரத்தைக் குறித்துள்ளார். அதின் படி அவர் நிர்ணயித்த நேரத்தில் தேவன் காரியத் தைச் செய்து முடிப்பார். குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு முன்னதா கவும் தாமதமாகவும் செய்யமாட்டார். மேலும் அந்த நிகழ்ச்சிக்கு ஆகும் நேரத்தை அவர் நன்கு அறி வார். அது குறிப்பிட்ட நேரத்தை விட அதிகமாக நீட்டவும் குறுகிய காலத்தில் முடிந்து விடவும் அனுமதிக்கமாட்டார்.

இதே முறையில் நம்முடைய வாழ்க்கையும் மிகவும் பொருத்தமான பருவ காலத்தையும், குறிப்பிட்ட நேரங்களையும் தேவன் அறிந்திருக்கிறார். பருவ காலங்களையும், குறிப்பிட்ட நேரங்களையும் அறிந்திருக்கிறார். அவர் உங்களுக்கு ஆயுச நாட்களாக தந்திருக்கிற காலத்தையும் அறிந்திருக்கிறார். கூட்டவோ குறைக்கவோ முடியாது நம்முடைய கால மும், நேரமும் ஆண்டவருடைய கரத்தில் இருக்கிறது. நாம் எதை ஆண்டவரிடம் ஒப்படைத்தாலும் அதை உரிய நேரத்தில் நிறைவேறச் செய்வார்.

அப்படியானால் இதன் பொருள் என்ன? தேவன் ஒவ்வொன்றையும் அதினதின் நேரத்தில் பொருத்தமாகவும் சரியானதாகவும் செய்கிறார். இரண்டாம் வசனங்களில் உள்ள எதிரெதிரான

பொருத்தமானதாகச் செய்வார். அந்தச் சூழ்நிலைக்கு அதை உகந்ததாகச் செய்வார். அதைச் சரியானதாகச் செய்வார். நாம் இவ்வுலகில் பிறக்க முன்குறிக்கப்பட்ட ஒரு காலமுண்டு எந்த நாளில் நாம் பிறக்க வேண்டும் என்று தேவன் தீர்மானித்த இருக்கிறார். அதைப்போலவே இந்த உலகில் நம் வாழ்க்கை எந்த நாளில் முடிவடைய வேண்டும் என்பதையும் தீர்மானித்திருக்கிறார். பிறக்க ஒரு நேரமுண்டு அதேபோல் இறக்கவும் ஒரு நேரமுண்டு. தற்காலை செய்வதன் மூலம் நம் ஆயுட்காலத்தைக் குறைத்தல் அல்லது சில துனிச்சலான தேகப்பராமரிப்பின் மூலம் ஆயுச நாட்களைக் கூட்டசெய்தல் போன்றவை நம்முடைய ஆயுளின் பருவ காலத்தை அறியும் நம் ஆண்டவரின் திறமையை நிறுபிக்கத் தவிரி விடுகின்றன.

தேவவூடைய திட்டத்தின்படி செய்வாற்றுதல்.

தேவன் நம்முடைய வாழ்க்கையின் பருவ காலங்களையும், நேரங்களையும் ஏற்கனவே தீர்மானித்துவைத்திருப்பாரானால், நம்முடைய காலத்துக்கு முன் நாம் மரணமடைவது சாத்தியமா? ஒரு வகையில் அது சாத்தியமே இதைத்தான் சாலொமோன் இவ்வாறு எச்சரிக்கிறார்: “உன் காலத்துக்கு முன்

மார்ட் வாழ்வுக்குத் தேவன் இப்புலியிஸ் குறுக்ய காலத்தையே கொடுத்திருக்கின்றார். ஆனால், இக்குறுக்ய காலத்தின்தான் நமது நித்திய வாழ்வ துங்கியுள்ளது (ஜெரி எட்யீஸ்)

கருத்துக்களைப் பாருங்கள்: “பிறக்க ஒரு காலமுண்டு இறக்க ஒரு காலமுண்டு”. மரணத்தை அதன் நேரத்தில் அழகானதாக்க தேவனால் முடியுமா? அவரால் முடியும். சரியான நேரத்தில் மரணத்தைப்

னே நீ ஏன் சாகவேண்டும்?” (பிர.7:17) தேவன் நமக்குத் தர திட்டமிட்டிருக்கிற ஆயுச காலத்திற்கு முன்னரே நம்முடைய துங்மார்க்கம் காரணமாகவோ அல்லது நமது சுய சித்தத்தின்படி செயல்படுவதி

நீத்தியத்தை ஆயத்துப்படுத்தவதற்காகவே தேவன் காலத்தைப் படைத்தார். நமது நீத்தியம் மொட்சத்திலை நாகத்திலை என்பதை நீர்ஜணித்தும் காலமாக நமது இவ்வுலக வாழ்வுக் காலம் உள்ளது **(ஸ்ரீராம் ஸௌஷ்டியஸ்)**

னாலேயோ நாம் நம்முடைய ஆயுச நாட்களைக் குறைத்துக் கொள்ள நேரிடலாம் ஆனால் இதுவும் தேவனால் அங்கிகரிக்கப்பட வேண்டும். இதுவும் தேவனுடைய நித்திய திட்டத்தில் ஒன்றாயிருக்க லாம் நமக்கு பிறக்க ஒரு நாள் நிச்சயக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல நமது மரணத்துக்கும் ஒரு நாள் நிச்சயக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது வாழ்க்கைக்கு ஒரு நீண்ட பருவக்காலம் தரப்பட்டிருக்கிறது என்ற உண்மை ஆறுதலளிப்பதாகும். இதன்பொருள் நமது வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு காரியமும் ஆண்டவரின் திட்டப்படியே நடைபெறுகிறது என்பதாகும். அப்போஸ்தலாகிய யோவான் வெளி.14:13 இவ்வாறு கூறுகிறார். பின்பு பரலோகத்திலிருந்து ஒரு சத்தம் உண்டாகக் கேட்டேன். அது கர்த்தருக்குள் மரிக்கிறவர்கள் இதுமுதல் பாக்கியவான்கள் என்றேமுது.

சங்கீதக்காரர்கள் தாவீது இவ்வாறு கூறுகிறான். “கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்களின் மரணம் அவர் பார்வைக்கு அருமையானது” (சங்.116:15) நிச்சயமாக நாம் நம்முடைய மரணத்தை எதிர்நோக்குவதில்லை. நம்முடைய மனைவிக்கோ, புருஷனுக்கோ, நம்முடைய குழந்தைகளில் ஒருவருக்கோ, நம்முடைய பெற்றோருக்கோ மரணம் வருந்துபோது நாம் “ஏன் ஆண்டவரே! ஏன் இப்போது மரணம் வந்துள்ளது” என்றுதான் எப்போதும் கேட்கிறோம். ஆனால் தேவன் நம் ஒவ்வொருவருடைய வாழ்க்கைக்கும் ஒரு பருவ காலத்தை வைத்திருக்கிறார். என்பதை ஒரு போதும் மறந்துவிடக்கூடாது. அந்தப் பருவக்காலத்தைவிட தேவன் ஒரு நாளைக்கூட

கூட்டவும் குறைக்கவும் மாட்டார். இவையெல்லாம் தேவனுடைய தெய்வீகத் திட்டத்தின்படி நடக்கிறது.

தேவனுடைய திட்டத்தில் நாம் வியக்கும்படியான சாத்தியக்கூறும் உள்ளது. அது கிறிஸ்துவக்குள் இருக்கிறவர்கள் ஒரு போதும் மரிக்கமாட்டார்கள் என்பதே! 1தெச. 4:17இல் பவுல் இவ்வாறு கூறுவதைக் கானலாம்: “பின்பு உயிரோடிருக்கும் நாழும் கர்த்தருக்கு எதிர்கொண்டுபோக மேகங்கள் அவர்களோடே கூட ஆகாயத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு இவ்விதமாய் இப்பொழுதும் கர்த்த ருடனே கூட இருப்போம். அப்படியானால் இயேசு கிறிஸ்துவின் வருகையை நாம் சந்திக்கும்போது நம்முடைய உலக வாழ்க்கைக்கு அவர் நியமித்திருத்திருந்த பருவ காலம் முழுவதும் தேவனுடைய நித்தியத்தால் விழுங்கப்பட்டுவிடும். இவ்வாறு சர்வ வல்லமையுள்ள நம்முடைய தேவன் பிறக்க ஒரு காலமுண்டு இறக்க ஒரு காமுண்டு என்னும் திட்டத்தில் குறுக்கிட்டு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தலாம். ஒரு நாளில் அவர் அதைச்செய்வார். ஒருவேளை இன்றே செய்யவும் கூடும்.

‘மரணமென்னும்’ ஆசீர்வாதத்தின் மூலம் தேவன் நம்மை தம்மிடம் எடுத்துக்கொள்கிறாரோ, அல்லது நமது ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நம்பிக்கையின்படி அவருடைய வருகையில் நம்மை எடுத்துக்கொள்கிறாரோ, எப்படியும் நாம் என்றென்றைக்குமாக அவருடன் இருப்போம். ஆகையால் நம்முடைய வாழ்க்கையின் நாட்களைக் குறித்து சலித்துக்கொள்ளாமலும் நாம் எவ்வளவு காலம் வாழ்கிறோம் என்பதைப்

நேந்றைய தினத்தைப் பற்றிய கவலையும், நாளைய
 தினத்தைப் பற்றிய கனவும் இன்று தேவன் நுழக்குத்
 தந்துள்ள நாளை வீணாக்காதுபடிக்கு, இன்றைய
 தினத்தைப் பிரயோஜனப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.
 முழுந்துசோன நேந்றைய தினத்தையும், இன்றை வராது
 நாளைய தினத்தையும் பற்றிய சிந்தனை, இருக்கின்ற
 இன்றைய தினத்தை ஏன் வீணாக்க வேண்டும்?

நம்முடைய வாழ்க்கையின் கடைசி நாட்களையும்
 அவருக்கு ஒப்படைத்து காத்திருந்தால் நம் வாழ்க்கை
 மிகவும் சந்தோஷமானதாகவும் இருந்திருக்கும்.

மருத்துவத்துறையில் ஏற்பட்டுள்ள அதிசயத்தக்க வளர்ச்சியும், அற்புதமான சுகமனிக்கும் மருந்துகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்காலத்திலும் நம்முடைய பிறப்பின் நாள் ஆண்டவருடைய நிதிய கால அட்வணைப்படியே நடப்பதுபோல் மரண நாளும் அவருடைய திட்டத்தில் உள்ளது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. நம்மில் ஒருவரும் மரணத்தை சந்திக்க விரும்புவதில்லை

ஆனால் இயேசு கிறிஸ்துவை தங்கள் இரட்சகராக விசுவாசித்து ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் தங்கள் பாவங்களின் பலன்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பவர்களை விட வித்தியாசமாகப் பயமின்றி மரணத்தை எதிர் கொள்ளலாம். விசுவாசிகளுக்கு தங்களுடைய மரணநாள் ஆண்டவரை மகிழ்மைப் படுத்துவதற்குரிய ஒரு நாளாகும். நம்முடைய மரண நாளானது எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கிற ஆண்டவரிடம் நம்மை மறுபடியும் அர்ப்பணிக்கும் ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கிறது. நம்முடைய மரண நாள் அவருடைய கரங்களில் இருக்கிறது. அந்த நாளில் ஓவ்வொரு அம்சமும் நம்முடைய பிறந்த நாளைப் போலவே அற்புதமானது. “இது உண்டுபண்ணின நாள், இதில் களிகூர்ந்து மகிழ்க்கடவோம்.” (சங். 118:24) தேவனுடைய நித்திய திட்டத்தை அறிந்தவர்களாய் நீங்கள் வாழ்ந்து மரிக்கும் போது

இந்த நம்பிக்கையோடுதான் நீங்கள் வாழ்கிறீர்கள் மரணமடைகிறீர்கள். தேவன் எல்லா வற்றையும் அதினதின் காலத்தில் நேரத்தியாகச் செய்திருக்கிறார்.

உங்கள் வாழ்க்கையில் தவறாக நிகழும் நிகழ்ச்சிகளைக்கண்டு சோர்வடைந்திருக்கிறீர்களா? உங்கள் வாழ்க்கை சந்தோஷமும் மகிழ்ச்சியும், அழகும், சுகமும் நிறைந்ததாக ஆக்குவதற்கு முயற்சித்து களைப்படைந்திருக்கிறீர்களா? அவையாவும் உங்களுக்குக் குழப்பங்களையும் வெறுப்பையும் துன் பங்களையும் தந்திருக்கும் நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் கடந்து சென்றிருக்கலாம். நீங்கள் மதுபானம் குடித்திருக்கலாம், போதை மருந்துகள் பயன்படுத்தியிருக்கலாம், பாலியல் இன்பங்களை அனுபவித்திருக்கலாம் இருந்தபோதிலும் உங்கள் வாழ்க்கை சிக்கலும் குழப்பமும் அமைதியின்மையும் நிறைந்ததாயிருக்கும். அதினால் நீங்கள் மனந்தளர்ந்துவிடாதிருங்கள். இதற்கு ஒரு விடை உண்டு. இயேசுகிறிஸ்து உங்கள் வாழ்க்கையில் இருப்பதாகும்.

இயேசுகிறிஸ்துவின் மேல் விசுவாசம் வைத்து உங்கள் இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டால், தேவன் உங்கள் வாழ்க்கையைச் சீர்ப்படுத்தி அழகுள்ளதாக குவார். தேவன் அதை குறித்த நேரத்தில் செய்வார் இது உங்கள் வாழ்க்கையில் தேவனுடைய நேரமாயிருக்கலாம். அவர் உங்கள் வாழ்க்கையை அழகும் அமைதியும், இன்பமும் நிறைந்ததாகட்டும்!

வலியமைக்க

உன் இதயத்திலிருந்து சஞ்சலத்தை யும் உன் மாம்சத்திலிருந்து தீங்கை யும் நீக்கிப்போடு இளவயதும் வாலி பழும் மாயையே (பிரசங்கி 11:10)

தலையெல்லாம் நரைத்துவிட்ட அறுபது வயது நிறைந்த ஒரு தாயார், ஒரு நாள் காலையிலே பஸ் ஒன்றிலே பயணம் செய்த போது தனக்கேற்பட்ட கசப்பான் அனுபவத்தை என்னோடு பகிர்ந்து கொண்டார்கள். தனக்கருகே வந்த மர்ந்த ஒரு வாலிபன் ஒரு தாய் என்று பாராமல் செய்ய முயன்ற சேட்டைகளை அவர் வேதனையோடு சொன்னார்கள். தாய்க்கு சமமான ஒருவரரேயே விட்டு வைக்காத சமூகம், வாலிப பிள்ளைகளை விட்டுவைக்குமா? ஆகவே, வாலிய வயதை எட்டிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு மகளை கண்ணும் கருத்துமாக பேணி வளர்க்க வேண்டிய பெரிய பொறுப்பை ஒவ்வொரு தாயும் உணர வேண்டும்.

தீணாளைக்குறித்து வேதாகமத் தில் வாசித்திருப்பீர்கள். அவளது குடும்பத்தில் 11 சகோதரர்களுக்கு அவர் ஒரே ஒரு பெண் பிள்ளை. அப்படியானால் வீட்டில் அவனுக்கு எப்ப டிப்பட்ட இடம் இருந்திருக்

கும் என்பதை நாம் கற்பனைப் பண்ணியே பார்துக் கொள்ளலாம். தன் சொந்த சகோதரியோடு போட்டிப் போட்டு ஆறு குமாரரைப் பெற்ற பெற்ற லேயாள் தனக்குப் பிறந்த இந்த பெண்பிள்ளைக்கு, நீதி என்று அர்த்தங் கொள்ளும் தீணாள் என்ற பெயரை வைத்தபோது, அந்த மகளின் வாழ்விலே அநீதி நடக்குமென்று நினைத்திருப்பாளா? எந்தவொரு தாயாவாது அப்படி நினைப் பாளா? இல்லை. ஆனால் நடக்கக் கூடும் என்ற எச்சரிப்பு ஒவ்வொரு தாய்க்கும் இருக்கவேண்டும். ஏனெனில் நாம் வாழும் உலகம் அப்படிப்பட்டது.

இந்தத் தீணாள் செய்தது என்ன? லேயாள் யாக்கோபுக் குப் பெற்ற குமாராத்தியாகிய தீணாள் தேசத்துப் பெண்களைப் பார்க்கப் புறப்பட்டால். (ஆதி. 34:1). தன் மாமனோடு பதன் அராமிலே இருந்து, பின்னர் தன் குடும்பத்தோடு கானா னுக்குத் திரும்பிய யாக்கோபு, ஏமோனின் புத்திரரிடம் ஒரு நிலத்தை வாங்கி அங்கே கூடாரம் போட்டுத் தங்கினான். இந்த ஐனங்கள் யாக்கோபின் தேவனை அறியாத அந்நிய

சாந்தி பொன்னு

தேசத்திற்குள் சென்றாள்.

என்ன நிச்சயம்?

நடந்தது என்ன? அவளை சீகேம் என்ற ஒருவன் கண்டான். அதிலும் தேசத்தின் பிரபுவாயிருந்தான். அவன் இவள்மேல் ஆசைக்கொண்டு அவளைக் கொண்டுப்போய்க் கெடுத்துப்போட்டான். ஆனாலும் அவளை பெண்கேட்டு வந்தபோது யாக்கோபின் குமார் வஞ்சகமாய் பேசி சீகேமையும் அவன் பட்டனத்து ஆண்மக்கள் யாவரும் விருத்தசேதனம் பண்ணத்தாண்டினார்கள். விருத்தசேதனம் என்றால் என்ன என்பதை விளங்காமலேயே ஒரு பெண்ணுக்காக தங்களை விருத்தசேதனம் பண்ணிக்கொண்டார். நோவெடுத்தபோது குறிப்பாக சிமியோன் லேவி என்ற யாக்கோபின் புத்திரர் எழும்பி அத்தனை ஆண் மக்களையும் கொன்றனர். ஒரு பெண்ணின் செயல் ஒரு பட்டனத்து ஆண்மக்கள் யாவரையும் இது தான் நடந்தது. பார்த்தீர்களா? ஒரு பெண் மதிக்கெட்டு நடக்கும் போது அது அவளது வாழ்வை மாத்திரமல்ல ஒரு தேசத்தையே அழித்துப்போடும்.

**ஒரு ஸபண்
மதிக்கெட்டு நடக்கும் ஸொது
அது அவளது வாழ்வை
மாத்திரமல்ல ஒரு தேசத்தையே
அழித்துப்போடும்.**

ஒரு கிறிஸ்தவ தாய் இப்படியாகச்சொன்னாள். என் மகள் வீட்டை விட்டு போவாள் வருவாள். நான் எங்கே என்று கேட்டாலோ, எனின்து விழுவாள். அவள் எங்கே போகிறாள் ஏன் போகிறாள் எதுவுமே எனக்குத் தெரியாது. இன்னுமொரு தாய், “வைத் தியத் துறையில் இருக்கும் என் மகள் நல்ல தேவ பக்தியினாவள். ஆனால் தான் எங்கே போகி ழேன் என்றோ, என்ன செய்கிழேன் என்றோ என்னிடம் பகிர்ந்து கொள்வதில்லை. அவளுடைய தோழி மிகளிடமே நான் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்கிழேன்” என்று துக்கத்தோடு சொல்வார்கள். பிரச்சனைகளோ ஆபத்துக்களோ வராதவிடத்து எல்லாமே நல்லதுதான். ஆனால் நாம் பெண்களாக்கே! எந்நேரமும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டாமா, அந்தத் தீணாளின் வாழ்வு தீய்ந்து போனமாதிரி

தீணாளை மாத்திரம் குறைக்குற்றாமா? சீகேழும் தானே தவறு செய்தான். ஆம்! உண்மைதான். ஆனால் ஆண்கள் தவறு செய்ய நாம் இடமளிக்க லாமா? தேசத்து நிலைமைகளை அறியாமல் தனி யே செல்லலாமா? நமது வாலிப் வயதே ஒரு ஆடவன் தவறாக எண்ணப் போதுமானது. அப்படி விருக்க கவர்ச்சியைக் காட்டி தவறாக நடந்து, அவர்களது உணர்வுகளை தூண்டுவோமானால் அதை என்னவென்று சொல்லுவது. இன்றைக்கும் நமது வாலிபப் பெண்களிடம் இப்படியான காரியங்களை நாம் காண்கின்றோம். கேட்டால் எல்லோரும் செய்வதைத் தானே நானும் செய்கிழேன் என்ற தர்க்கம் வேறு.

செனந்தரியம் வஞ்சனையுள்ளது, அழகும் வீண். கர்த்தருக்குப் பயப்படுகிற ஸ்திரீயே புகழப்படுவாள். (நீதி. 31:30) அப்படியானால் அழகாகப் பிறந்தால் அது யாருடைய தவறு என்று கேட்கலாம். ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்வோம். அழகு தவறுல்ல, ஆனால் நமது நடத்தை அந்த அழகையும் கெடுத்துப் போடும். ஆகவேஜாக்கிரதை யாக இருக்கவேண்டும்.

வேதாகமத்தில் எஸ்தர் தீணாளுக்கு எதிர்மாறானவள். இவளுடைய அடக்கமும் பண்பும் யூத மக்களையே பாதுகாத்தது. இந்த எஸ்தரையும் ஒரு வாலிபப் பெண்ணாகவே நாம் வேதாக மத்தில் சந்திக்கின்றோம். இவளுக்குத் தாய் தகழ்பன் கூட இல்லை. உறவினான மொர்தெகாய் என்பவரே அவளை வளர்த்தார். இந்த மொர்தெகாய் சிறையிருப்பில் பார்பிலோனிலே கட்டப்பட்ட போதும் இந்த எஸ்தர் அவரோடு கூட இருந்திருக்க லாம். இந்த வாலிபப் பெண்ணைப்பற்றிக் கூறப்பட்ட முதற்குறிப்பு என்ன தெரியுமா? அவளுக்குத் தாய் தகப்பன் இல்லை. அந்தப் பெண் ரூபவதியும் சவுந்தரியமுடையவளுமாயிருந்தாள். (எஸ்தர் 2:7) சாதாரண பெண்களே நடமாட முடியாத சமுதாயத் திலே ஒரு அழகான பெண்பிள்ளையை வளர்ப்பது எத்தனை கடி னம்? அப்படியிருக்க இந்தச்சித்தப்பா எத்தனைக் கவனமாக இருந்திருப்பார். மடியிலே நெருப்பைக் கொண்டிருப்பது மாதிரி என்று நமது

முத்தோர் சொல்வது போலதான் மொர்தகாயும் இருந்திருப்பான் அவளை நல்லதொரு கனவனிடம் ஒப்புவிக்குமளவும் அந்த வளர்ப்புத் தகப்பன் எத்தனை பாடுப்பட்டிருப்பார்.

இந்த எஸ்தர் தேவ திட்டப்படி அகாஸ்வேரு ராஜா வின் மனைவியானாள். அழகும் பண்பும் நிறைந்த இந்த எஸ்தர் தன்னைக்குறித்து பெருமைப்பட்டதாக தெரியவில்லை. மாஜாக அவளைக்குறித்து எழுதப் பட்டுள்ள இரண்டாவது முக்கிய குறிப்பு என்ன வெனில் எஸ்தர் மொர்தெகாய் இடத்திலே வளரும் போது, அவன் சொற்கேட்டு நடந்ததுபோல இப்பொ முதும் அவன் “சொற்கேட்டு நடந்து வந்தாள்.” இதிலேதான் எஸ்தருடைய வெற்றியின் ரகசியமே அடங்கியிருக்கிறது.

எஸ்தர் அழகும் அடக்கமும் கீழ்ப்படிதலும் உள்ள வளாய் இருந்ததற்குப் பின்னே அவளை அழகாகப் படைத்தவருக்கு ஒரு நோக்கமிருந்தது.

அவளது அழகின் பின்னே ஒரு ஜாதியின் விடுதலையே அடங்கியிருந்தது.

கீழ்ப்படிவுள்ள
இந்த வாலிப்ப
பெண் தன்னை
வளர்த்தவ
ஞுக்கு மாத்திரமல்ல
தன்னை படைத்தவ

ருக்கே கீழ்ப்படிந்திருந்தாள். தன் ஜனத்திற்காக தன் ஜீவனைக்கூட கொடுக்க ஆயத்தமாயிருந்தாள் அகாஸ்வேரு ராஜாவுக்கு தேவதிட்டப்படி மனைவியாகிவிட்ட இவள், யூத மக்களின் அழிவையும் அந்த அழிவுக்கு வழிவகுத்த ஆழானையும் அழித் துப்போட காரணமானாள்.

வாலிப் வயது அழகிய பாசியைப்பேன்றது. பார் வைக்கு பச்சைப்பசேலென்று காணப்படும் இந்தப் பாசியில் கால்களை வைக்கும்போது ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். தவறினால் நாமே நமது கால்களின் முறித்துப்போட நேரிடும்.

வாலிப் வயது அனுபவிக்கும் வயதாகும். ஒரு முறைதானே இந்த வாலிபம் வந்துபோகும்!! என் றெல்லாம் நீங்கள் நினைக்கலாம். அதற்காக வாழ வின் மற்றப்பகுதிகளை இரண்டு தரமா வாழப்போகி

நோம். அதுவும் ஒரேயோரு தடவைதான் வாழப் போகின்நோம். திறமையும் வலிமையும் சரீர உறுதி யும் கொண்ட இந்த வாலிப் வயதிலே உங்கள் சிந்தனைகள், திட்டங்கள், செயற்பாடுகள் யாவையையும் நேரிய பாதையில் கொண்டு செல்லாவிட்டால் நிச்சயமாய் வாழவை இழந்து போவீர்கள். எதையும் அனுபவித்துப்பார்த்தால் என்ன! ருசித்துப் பார்த்தால் என்ன என்னும் என்னம் உங்களை அலைக்களித்துக் கொண்டேயிருக்கும். கண்கள் பார்ப்பவையும், செவிகள் கேட்பவையும் வெகு வேகமாக சிந்தனையிலே பதிந்துவிடும் தற்காலத் துக் கவர்ச்சிகளும் உங்கள் வாழவை திசைத் திருப்பிவிட அதிக நேரம் எடுக்காது. அப்படியிருக்க ஒரே தரம் இந்த வாலிப் காலத்தை ஏன் நாம் கர்த்தருக் கென்று அர்ப்பணிக்கக் கூடாது?

அநேக வாலிபர்களை நாம் வேதாகமத்திலே காண கிறோம் பாலிய இச்சைக்கு விலகியோடியதால்

வாஸ் காலத்தில் தன்னைச் சீருகைஷ்டத்துவரை மறப்பவர் தன்னையே மறந்துவிழுத்தின்றான். தன்னை மறப்பவர் தன் வாழ்வையே மறந்துவிழுத்தின்றான்

சிறைத்தண்டனை அனுபவித்த யோசேப்பு, இள வயதில் தேவகரத்தில் தம்மை ஒப்புவித்த தானி யேல் அனுபவிப்பதற்காக இலவசமாக கிடைத்த உணவையும் வெறுத்துவிட்ட தானியேலின் நண்பர்கள், சிறுவயதிலும் இஸ்ரவேலை கண்டித்துரைக்கும் பணியை ஏற்றுக்கொண்ட எரேமியா கவிசேஷத் துக்காக தன்னை அர்ப்பணித்த தீமோத்தேயு இப்படி இன்னும் அநேகரை நாம் வேதாகத்திலே சந்திக்கின்றோம். இன்னும் நமக்கு முன்னே வாழ்ந்து சென்ற எத்தனை வாலிபர்கள் தமது இளவயதிலேயே தேவ உனழியராகவும், இரத்த சாட்சிகளாகவும் வாழ நாட்களை முடித்துக்கொண்டதையும் நாம் மறுக்க முடியாது. இவையாவற்றிற்கும் மேலாக நமது ஆண்டவராகிய இயேசவும் தமது வாழ நாளிலே வாலிப் வயதைக் கடந்து சென்றவர்தான். அவரது வாலிப் காலத்தை குறித்து அதிகம் தெரியாவிட்டாலும் நமக்கு ஓன்று தெரியும்.

எச்சாந்தரியம் வஞ்சலையுள்ளது, அழகும் வீரன். கர்த்தருக்குப் பயஸ்ஸுக்கந் ஸ்ரீய புகழ்ப்புவாள். (நீதி. 31:30)

அவர் எந்த விதத்திலும் பாவம் இல்லாதிருந்தார். இன்றும் கூட தம் வாழ்வை தேவனுக்கென்று அர்ப்பனித்து ஜீவிக்கின்ற வாலிபர் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர் அவர்களுக்காக தேவனைத் துதிப்போம்.

அருமையான கிறிஸ்தவ வாலிபப் பெண்ணே! உன் இருதயம் அநேக காரியங்களை விட்டு சஞ்சல்ப்படுவதும், உங்கள் மாம்சத்தில் அதிக இச்சைகளின் தவிப்பும் அதிகம் இந்த வாலிப வயதிலேதான். சஞ்சலமும் தவிப்பும் தவறால்ல, அவை தவிர்க்க முடியாதவை. ஆனால் அவற்றிற்கு நமது வாழ்வின் இடமளிக்கும்போதுதான் அவை நமது வாழ்வைப் பற்றி பிடித்துவிடுகின்றன.

சிறுவயதிலே படித்த ஒரு கதை என் ஞாபகத்தில் வருகிறது. ஒரு கூட்டம் பறவைகள் ஒரு பெரிய மரத்தில் சந்தோஷமாக வாழ்ந்து வந்தனவாம். அப் பொழுது அம்மரத்தின் அடியிலே ஒரு சிறு செடி வளர் ஆரம்பித்ததாம். வயதும் அநுபவமும் உள்ள ஒரு பெரிய பறவை “வாருங்கள் நாம் ஒரு மித்து இந்த செடியைப் பிடுங்கி விடுவோம்” என்று மற்ற பறவைகளை அழைத்ததாம். ஆனால் அவைகளோ இதைக்கேட்டு சிரித்து விட்டு, பாவம் அந்த செடி ஒரு பலவீனமான சிறிய செடிதானே வளர்ந்து விட்டுப் போகட்டுமே என்றானவாம். அதற்கு அந்த முதிய பறவை, இது இப்பொது சிறிய பெலவீன மான செடிதான், ஆனால் இது வளர்ந்து பெரிதாகும்போது சுற்றி சுற்றி வளர்ந்து பெலம டைந்து, இந்த மரத்தை முற்றுமாக படர்ந்து விடும். அதனை பயன்படுத்தி வேடன் மரத்தின் ஊச்சியிலே தன் வலையை விரித்து நம்மைப் பிடித்துவிடுவான் என்றதாம். ஆனால் இவையதுடைய ஏனைய பறவைகளோ பரிகாசம் பண்ணி சிரித்தனவாம். நடந்தது என்ன? செடிவளர்ந்து பெலமடைந்து மரத்தைச்சுற்றிச் சுற்றிப் படர்ந்தது, தருனம் பார்த்தி ருந்த வேடன் வந்தான். வலையை விரித்தான். மிகுதியை நாமே கற்பனைப்பண்ணி பார்க்கலாம்.

வாலிப வயதிலே உன் சிருஷ்டிகரை நினை என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது ஏன்? தன்னைப் படைத்தவரை மறக்கிறவன் தன்னையே மறந்துவிடுவான். தன்னை மறக்கிறவன் தன் வாழ்வை மறந்து விடுகிறான். இன்று எத்தனை கிறிஸ்தவ வாலிபர் குடிக்கும், போதைக்கும், போதை மருந்துகளுக்கும் பழக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். மாத்திரமல்ல சர்ரி இச்சைகளை ஆளத்தெரியாதவர்களாக தமது கற்பையே இழந்து விட்டிருக்கிறார்கள். கேட்டால் இது இப்போது சக ஜீம் என்று சொல்வார்கள். கிறிஸ்தவத்திற்கு உத வாத பல பழக்கவழக்கங்கள் நமது வாலிபர்களையும் கெடுத்துப்போட்டிருப்பது மறக்கமுடியாது

ஆனால் நம்மைப்படைத்தவர், வாலிபம் என்ற அருமையான பருவத்தை நமது வாழ்வில் அனுமதித்தவர் எல்லா நிலைகளிலும் கீழ்ப்படிதல் ஒன்றைத்தவிற் நம்மிடம் வேறேதை எதிர்ப்பார்க்கிறார். “அன்றியும் பாலியத்துக்குரிய இச்சைகளுக்கு நீ விலகியோடி, சுத்த இருதயத்தோடே கர்த்தரைத் தொழுது கொள்கிறவர்களுடனே நீதியையும் விச்வாசத்தையும் அன்பையும் சமாதானத்தையும் அடையும்படி நாடு” (2தீமோ.2:22)

1. எல்லாக்காவலோடும் உங்கள் சிந்தனைகளையும் காத்துக்கொள்ளுங்கள்.
2. ஜெபத்திலும், தேவனுடைய வார்த்தையிலும் உங்கள் அழைப்பிலும் உறுதியாய் தரித்திருங்கள்.
3. கீழ்ப்படியும் மனநிலையை நாள்தோரும் வளர்த்துக்கொள்ளுங்கள்.
4. வீண் தர்க்கங்களையும் இரட்டை வாழ்வையும் விட்டுவிடுங்கள்.
5. மனதில் தோன்றுகிற ஒவ்வொரு எண்ணங்களையும் அனுபவித்துவிட அவசரப்படாதிருங்கள்.
6. யாருடனாவது, அது உங்கள் தாயாக இருந்தால் மிகவும் நல்லது உங்கள் மன எண்ணங்களை பகிர்ந்து கொள்ள பழகிக்கொள்ளுங்கள்.
7. எதையும் உங்களுக்குள் ஒளித்து வைக்காதி ருங்கள்

எம்.எஸ்.வசந்தகுமார்

பாருப்புக்கலைக்

தேவனுடைய சில கட்டளைகள் வேதாகமக் காலத்தின் கலாச்சாரத்தோடு இணைந்துள்ள அறிவுறுத்தல்களாக இருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம். இதற்குக் காரணம், தேவன் மனிதருக்குக் கட்டளைகள் கொடுத்தபோது, அவரது வார்த்தை களை முதற்தடவை செவிமடுத்தவர்கள் அவற்றை எவ்விதமாகக் கைக்கொள்வார்களோ அவ்விதமாக அவற்றை அறிவித்துள்ளதாகும். உதாரணத்திற்கு, புதிய ஏற்பாட்டில் கிறிஸ்தவர்கள் ஒருவரையொருவர் வாழ்த்தும்படி கொடுக்கப்பட்ட கட்டளை, முதலாம் நூற்றாண்டு கிரேக்க ரோமக் கலாச்சாரத்தில் வாழ்த்துதல் கொடுக்கப்படும் முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, “ஒருவரையொருவர் பரிசுத்த முத்தத்தோடு வாழ்த்துங்கள்” (ரோ.16:16, 1கொரி.16:20, 2கொரி.13:12, 1தெச.5:26, 1பேது.5:14) என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.¹ “முத்தமிட்டு வாழ்த்துவது அக்காலத்தில் இருந்த சாதாரண வாழ்த்தும் முறையாகும்.”² இதனால், ஒருவரையொருவர் வாழ்த்துவதற்கு இத்தகைய முறையைக் கையாளும்படி வேதாகமம் அறிவுறுத்தியுள்ளது.³ இவ்வேதாகம அறிவுறுத்தல், அக்கால கலாச்சார முறையின் படியான கட்டளையாக இருப்பதனால், இதை நமது பிரதேசத்தில் பிரயோகிக்கும் போது, நமது கலாச்சாரத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வாழ்த்து முறையின் படி கைக்கெள்ள வேண்டிய கட்டளையாய் உள்ளது. இதனால், இன்று நாம்

¹ பேதுருவினுடைய நிருபத்தில் “அன்பின் முத்தத்தோடு” வாழ்த்தும்படி இக்கட்டளை உள்ளது. (1பேது.5:14)

² L.Morris, 1&2 Thessalonians: The New International Commentary on the New Testament, p. 185. “அக்காலத்தில் தாழ்ந்தவர் உயர்ந்தவரை வாழ்த்தும்போது இருவருக்கும் இடையிலான உறவை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கையில் அல்லது மார்பில் அல்லது முழங்காலில் அல்லது பாதத்தில் முத்தமிடும் பழக்கம் இருந்தது. நண்பர்கள் மத்தியில் கன்னத்தில் முத்தமிடும் முறையே இருந்தது. உதட்டில் முத்தமிடும் பழக்கம் பேர்சியர்களிடமிருந்து யூதர்களிடம் வந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. இது கணவன் மத்தீனிலியிலான பழக்கமாய் இருந்தது” (C.H.Toy, A Critical and Exegetical Commentary on the Book of Proverbs, p. 453). மேலும் வீடிடிற்கு வரும் உறவினரையும் விருந்தினரையும் முத்தமிட்டு வரவேற்கும் பழக்கமும் அக்காலத்தில் இருந்தது (ஆதி.29:13, 45:15, லாக்.7:45).

³ விக்வாசிகள் சபையாக ஒன்றுகூடிவரும் போது ஒருவரையொருவர் முத்தமிட்டு வாழ்த்தி வரவேற்கும் பழக்கத்தோடு, ஆதிசபையில் திருவிருந்தில் ஜெபங்கள் முடிவடைந்தவுடன் ஒருவரையொருவர் முத்தமிடும் முறையும் இருந்தது (L.Morris, 1&2 Thessalonians: The New International Commentary on the New Testament, p. 186). ஆனால் பிற்காலத்தில் இத்தகைய பழக்கம் சபையில் சில பிரச்சனைகளை உருவாக்கியமையால், சபைத்தலைவர்கள் இப்பழக்கத்தைக் கைவிடும்படி அறிவுறுத்தினர். ஆரம்ப காலத்தில் சபை வழிபாட்டில் ஆண்கள் ஆண்களையும் பெண்கள் பெண்களையும் முத்தமிட்டு வாழ்த்தும் முறையே பழக்கத்தில் இருந்தது. ஆனால், பிற்காலத்தில் ஆண் பெண் வேறுபாடின்றி இப்பழக்கம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டமையால், பிரச்சனைகள் ஏற்படத் தெடங்கியது (R.H.Creswell, ed., The Liturgy of the Eighth Book of the Apostolic Constitutions, p. 51; J.G.Davies, ed., A Dictionary of Liturgy and Worship, pp. 187-188).

**ஓருவன் தான்
ஒன்றுமில்லை என்று
உணரும் வரை
தீருவநாள் அவறுக்காக
ஒன்றும் செய்ய முடியாது
(மாட்டும் ஜூத்தர்)**

ஓருவரையொருவர் வாழ்த்தும்போது, நமது கலாச்சாரத்தில் அங்கீரிக்கப்பட்டுள்ள முறையின்படி (கைகுலுக்குதல் மூலம், அல்லது கரம் கூப்புதல் மூலம்) நமது வாழ்த்துதலைத் தெரிவிக்கின்றோம். எனவே, கலாச்சாரத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட கட்டளைகளில், அக்கட்டளையை வேதாகமத்தில் சொல்லப்பட்ட விதமாகக் கைக்கொள்ளாமல், அக்கட்டளையை நமது பிரதேசக் கலாச்சாரத்தில் எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்த முடியுமோ அவ்வாறு கைக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாய் உள்ளது.⁴

யோவான் எழுதிய சுவிசேஷத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய கட்டளைகளில் அக்கால கலாச்சாரத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட

⁴ வேதாகமக்கால கலாச்சாரத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட கட்டளைகளை நாம் இவ்வாறு வியாக்கியானம் செய்தே நம் வாழ்விற்கு அவற்றைப் பிரயோகிக்க வேண்டும்.

⁵ இச்சம்பவம் இயேசுகிறிஸ்து தம் சீடர்களோடு பங்கேற்ற கடைசி இராப்போஜனமாகவே பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால், அப்போஜனத்தின்போது இயேசுகிறிஸ்து திருவிருந்து நடைமுறையை ஏற்படுத்தியதை முதல் மூன்று சுவிசேஷங்களும் அறியத்தருகின்றன (மத்.26:17-30, மாற்.14:12-26, லூக்.22:7-30). ஆனால், யோவான் திருவிருந்தைப் பற்றி எதுவும் இவ்வதிகாரத்தில் குறிப்பிடாதமையால், இது கடைசி இராப்போஜன சம்பவம் அல்ல என்று சில வேத ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர். முதல் மூன்று சுவிசேஷங்களிலும், கடைசி இராப்போஜனம் “பஸ்கா போஜனம்” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (மத்.26:17, 26:19-20, மாற்.14:12, 14:16-17, லூக்.22:7, 22:13-14). ஆனால் யோவான் இதை பஸ்கா போஜனம் என்று கூறாமல், போஜனம் என்று மட்டும் குறிப்பிட்டுள்ளதும் (யோவா.13:2) இதற்கான ஆதாரமாய் உள்ளதாகக் கருதப்படுகிறது. (J.R. Michaels, John: New International Biblical Commentary, pp. 237, 245). ஆனால், யோவான் திருவிருந்தைப் பற்றி குறிப்பிடாதற்குக் காரணம், ஏற்கனவே எழுதப்பட்டிருந்த முதல் மூன்று சுவிசேஷங்களிலும் இதைப் பற்றி விபரமாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தமையால், அதைப் பற்றி எழுதாமல், அவற்றில் எழுதப்படாத இச்சம்பவத்தை யோவான் விபரமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

⁶ E.Hoskyns, *The Fourth Gospel*, pp. 443-446.

⁷ 10ம் வசனத்தில் இயேசுகிறிஸ்து பேதுருவிடம், “முழுகினவன் தன் கால்களை மாத்திரம் கழுவ வேண்டியதா யிருக்கும், மற்றப்படி அவன் முழுவதுதும் சுத்தமாயிருக்கிறான்” என்றார்.

அறிவுறுத்தல் 13:14ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சீடர்களோடு ஒன்றாக இருந்து சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்த இயேசுகிறிஸ்து அவர்களது கால்களைக் கழுவி, “ஆண்டவரும் போதகருமாகிய நானே உங்கள் கால்களைக் கழுவினதுண்டானால், நீங்களும் ஒரு வருடைய கால்களை ஒருவர் கழுவக்கடலீர்கள்” (யோவா.13:14) என்று அறிவித்துள்ளார். இக்கட்டளை இயேசுகிறிஸ்து தம் சீடர்களோடு பங்கேற்ற கடைசி இராப்போஜனத்தின்போது கொடுக்கப்பட்டுள்ளமையால்,⁵ அன்றைய தினம் அவரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட திருவிருந்து முறையைப் போலவே, கால்களைக் கழுவதலும், சபை பின்பற்ற வேண்டிய ஒரு காரியமாக இருப்பதாகச் சில கிறிஸ்தவர்கள் கருதுகின்றனர். இதற்கடுத்த வசனத்தில், “நான் உங்களுக்குச் செய்தது போல, நீங்களும் செய்யும் படி உங்களுக்கு மாதிரியைக் காண்பித்தேன்” (யோவா.13:15) என்று இயேசுகிறிஸ்து குறிப்பிட்டுள்ளது இதை உறுதிப்படுத்துவதாகவும் கருதப்படுகிறது. இதனால், சில சபைகளில் கால்களைக் கழுவும் முறையும் ஒரு சடங்காச்சார செயலாக இருந்து வந்துள்ளது.⁶

சில வேத ஆராய்ச்சியாளர்கள் 10ம் வசனத்திலுள்ள இயேசுகிறிஸ்துவின் கூற்றில் “முழுகினவன்” என்னும் பத்தை ஞானஸ்நானத்திற்கான அடையாளமாகவும்,⁷ கால்களைக் கழுவுவதை திருவிருந்திற்கான அடையாளமாகவும் கருதுகின்றனர். ஞானஸ்நானம் என்னும் முழுக்கின் மூலம் பாவங்கள் சுத்திகரிக்கப்பட்டு இயேசுகிறிஸ்துவினுடையவனாகும் ஒருவன், அதன்பின்னர் செய்யும் பாவங்களிலிருந்து சுத்திகரிக்கப்படுவதற்காக திருவிருந்தில் பங்கேற்கின்றான். இதுவே கால்கள் கழுவப்படுத்

லாக உள்ளது என்பதே இவர்களது கருத்தாகும்.⁸ ஆனால், பெரும்பாலான வேத ஆராய்ச்சியாளர்கள் கால்களைக் கழுவுவதையே ஞர்னஸ்நானம் என்று கூறுகின்றனர்.⁹ இச்சம்பவம் சீடர்களின் ஞானஸ்நானமாய் இராவிட்டால், அவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெறா தவர்களாகவே இருப்பார்கள் என்பது இவர்களது தர்க்கமாய் உள்ளது.¹⁰ எனினும் கால்களைக் கழுவி ஞானஸ்நானம் கொடுக்கும் முறை அக் காலத்தில் இருந்ததற்கு எவ்வித ஆதாரமும் இல்லை. மேலும், சீடர்களது ஞானஸ்நானம் பற்றி வேதாகமத்தில் குறிப்பிடப்படாததினால், அவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெறவில்லை என்று கருதுவதும் தவறாகும். எனினும் இயேசுகிறிஸ்து அவர்களது கால்களைக் கழுவிய செயலை அவர்களது ஞானஸ்நானமாகக் கருதமுடியாது.

ஞானஸ்நானமும் திருவிருந்தும் கிறிஸ்தவ வாழ்வின் அடிப்படை அனுபவங்களிற்கான வெளிப்படையான விவரணங்களான இருப்பதனால், இவற்றை

⁸ O.Cullmann, *Early Christian Worship*, pp. 108-109.

⁹ B. Westcott, *St.John: The Greek Text with Introduction and Notes Volume 2*, p. 150.

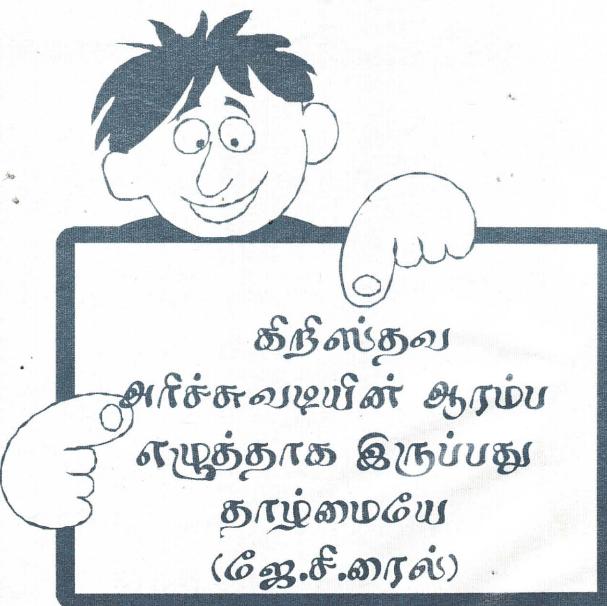
¹⁰ C.H.Dodd, *The Interpretation of the Fourth Gospel*, p. 401; C.K.Barrett, *The Gospel According to St.John*, p. 436; R.E.Brown: *John: The Anchor Bible Commentary*, pp. 566-568; J.N.Sanders, *The Fourth Gospel and the Early Church*, 306. சீடர்களை அப்போஸ்தலப் பணிக்கு அபிஷேகிக்கும் செயலாக இயேசுகிறிஸ்து அவர்களது கால்களைக் கழுவியதாகவும் சில வேத ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர் (Cited in G.R.Beasley-Murray, *John: Word Biblical Commentary, Volume 36*, p. 235).

¹¹ இவர்கள் யோவான் 4:14, 7:37-38 போன்ற வசனங்களி லும் தண்ணீர் ஞானஸ்நானத்தைக் குறிப்பதாகக் கருதுகின்றனர். (O.Cullmann, *Early Christian Worship*, pp. 82). இவசனங்களில் தண்ணீர் ஞானஸ்நானம் அல்ல என்பதனால், யோவான் 13ம் அதிகாரத்திலும் தண்ணீர் ஞானஸ்நானம் அல்ல என்பது தெளிவாகின்றது.

¹² எந்த ஒரு சடங்காச்சாரச் செயலிற்கும் ஆவிக்குரிய சுத்திகரிப்பைத் தரக்கூடிய வல்லமை இல்லை என்பதை இச்சம்பவம் அறியத்தருகின்றது. இயேசுகிறிஸ்துவினால் கழுவப்பட்ட யூதாஸ் சுத்திகரிக்கப்படாதவனாக இருப்பதனால், சடங்காச்சாரங்களை எவர் செய்தாலும், அவர் எவ்வளவு பெரிய ஊழியராக இருந்தாலும் அச்சடங்காசாரங்களால் மனிதனில் எவ்வித ஆவிக்குரிய மாற்றத்தி ணையும் கொண்டுவர முடியாது என்பதை இச்சம்பவம் நமக்கு அறியத்தருகின்றது (D.A.Carson, *John: The Pillar New Testament Commentary*, p. 466).

¹³ 1யோவான் 1:7ல், “இயேசுகிறிஸ்துவின் இரத்தம் சகல பாவங்களையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிக்கிறது”

பாவமன்னிப்பை அருளும் செயல்களாகவும், இதைச் சுட்டிக்காட்டும் அடையாளச் செயலாகவே இயேசுகிறிஸ்து சீடர்களின் பாதங்களைக் கழுவிய செயல் உள்ளதாகவும் கூறுவது அர்த்தமற்றது. இயேசுகிறிஸ்துவின் செயலை ஞானஸ்நானத்திற் கான அடையாளமாக விளக்குபவர்கள், ‘தண்ணீர்’ என்னும் வார்த்தை இடம்பெறும் சகல வசனங்களையும் ஞானஸ்நானத்தைப் பற்றிய குறிப்பாகக் கருதுவதனால்,¹¹ இவ்விளக்கம் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாய் இல்லை. மேலும், இயேசுகிறிஸ்துவின் உபதேசமே சீடர்களைச் சுத்திகரித்துள்ளதாக யோவான் 15:3ல் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளமையால், ஞானஸ்நானம் இத்தகைய செயலைச் செய்வதாகக் கூறுவது வேதாகம சத்தியத்திற்கு முரணான விளக்கமாகவே இருக்கும். இயேசுகிறிஸ்து யூதாஸ்சின் கால்களையும் கழுவினார். ஆனால் அவன் சுத்திகரிக்கப்படவில்லை.¹² எனவே, சீடர்களின் கால்களைக் கழுவும் இயேசுகிறிஸ்துவின் செயல் மானிட பாவங்களைக் கழுவும் ஞானஸ்நானமாக இருப்பதாகக் கூறமுடியாது. மேலும், ஞானஸ்நானத்திற்குப் பாவங்களைக் கழுவும் சக்தி இருப்பதாகக் கூறுவதும் தவறாகும். இயேசுகிறிஸ்துவின் சிலுவைப் பலிக்கு மட்டுமே மானிட பாவங்களை மன்னிப்பதற்கும் அவற்றைக் கழுவிச் சுத்திகரிப்பதற்கும் வல்லமை இருக்கின்றது (1யோவா.1:7).¹³ இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பவனுடைய வாழ்வில் தேவன் தமது ஆவியானவர் மூலம் செய்யும் செயல்களிற்கான வெளிப்படையான அடையாளமாகவே கிறிஸ்தவ ஞானஸ்நானம் இருப்பதனால்,

ஞானஸ் நானத்தை பாவமன் னிப்பினதும் ஆவிக்குரிய சுத்திகரிப்பினதும் செயலாகக் கருதமுடியாது.¹⁴ அதேபோல, கால்களைக் கழுவியதை திருவிருந்திற்கான அடையாளமாகக் கருதுவதும் எவ்வித அந்தத்தும் ஆதாரமும் அற்ற ஒரு விளக்கமாகவே உள்ளது.

இயேசுகிறிஸ்து சீடர்களின் கால்களைக் கழுவியதை ஞானஸ்நானத்திற்கான அடையாளமாக ஏற்றுக்கொள்ளாத வேத ஆராய்ச்சியாளர்களில் சிலர், இதை இயேசுகிறிஸ்துவின் சிலுவைப் பலிக்கான அடையாளமாகக் கருதுகின்றனர். இயேசுகிறிஸ்துவிற்கும் பேதுருவிற்கும் இடையிலான உரையாடல் இதையே அறியத்தருவதாக இவர்கள் கூறுகின்றனர்.¹⁵ இயேசுகிறிஸ்து சீடர்களின் கால்களைக் கழுவத் தொடங்கியபோது, பேதுரு “ஆண்டவரே நீர் என் கால்களைக் கழுவலாமா” என்று கேட்டதோடு, “நீர் என் கால்களைக் கழுவப்படாது” என்று கூறியபோது, நான் உன்னைக் கழுவாவிட்டால் என்னிடத்தில் உனக்குப் பங்கில்லை” என்று இயேசுகிறிஸ்து கூறினார் (யோவா.13:6-8). இதனால் பேதுரு, “ஆண்டவரே

என் கால்களை மாத்திரமல்ல, என் கைகளையும் என் தலையையும்கூடக் கழுவ வேண்டும்” என்று கேட்க, இயேசுகிறிஸ்து, “முழுகினவன் தன் கால்களை மாத்திரம் கழுவ வேண்டியதாயிருக்கும். மற்றப்படி அவன் முழுவதும் சுத்தமாயிருக்கிறான்” என்று தெரிவித்தார் (யோவா.13:9-10). இயேசுகிறிஸ்துவின் இரத்தமே மனிதரைப் பாவங்களி லிருந்து கழுவிச் சுத்திகரிப்பதனால், “முழுகினவன் முழுவதும் சுத்தமாயிருக்கிறான்” என்னும் விவர ணம், இயேசுகிறிஸ்துவின் சிலுவைப் பலியின் மூலம் சுத்திகரிக்கப்படுவதற்கே பொருத்தமான தாய் இருப்பதாக இவர்கள் கூறுகின்றனர்.¹⁶ அதேபோல, “நான் உன்னை கழுவாவிட்டால் என்னிடத் தில் உனக்குப் பங்கில்லை” என்று இயேசுகிறிஸ்து பேதுருவிடம் கூறுவதும் (யோவா.13:8), “ஒருவனுடைய பாவத்தை இயேசுகிறிஸ்து அவனிலிருந்து அகற்றி அவனைக் கழுவிச் சுத்திகரிக்காவிட்டால், இயேசுகிறிஸ்துவோடு அவனுக்குப் பங்கில்லை”¹⁷ என்னும் அர்த்தத்தோடு இவர்களால் விளக்கப் படுகிறது. இதனால், இயேசுகிறிஸ்து சீடர்களின் கால்களைக் கழுவிய செயல் அவரது சிலுவைப் பலிக்கான அடையாளமாய் இருப்பதாகக் கருதப் படுகின்றது.¹⁸ எனினும், முழுகுதலும், பாதங்களைக் கழுவதலும் இரு தனிப்பட்ட செயல்களாகவே இயேசுகிறிஸ்துவின் வார்த்தைகளில் குறிப்பிடப் பட்டிருப்பதனால் இவ்விளக்கம் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இல்லை.¹⁹ அதாவது, இயேசுகிறிஸ்து

¹⁴ மேலதிக விளக்கத்திற்கு எனது “கார்த்திரின் வாத்தை களில் காட்டுமான வரிகள் என்னும் நாவின் 3ம் அத்தியாயத்தைப் பார்க்கவும்.

¹⁵ L.Morris, John: *The New International Commentary on the New Testament*, p. 613.

¹⁶ Ibid, p. 612-613. இயேசுகிறிஸ்து போஜனத்தின் நடுவில் சீடர்களின் கால்களைக் கழுவியமையால், இதை அக்காலத்தில் வழக்கமாக நடைபெறும் செயலாக, அதாவது, வீட்டிற்கு விருந்தினர்கள் வரும்போது, அவர்கள் வீட்டிற்குள் வருவதற்கு முன் அவர்களது கால்களைக் கழுவி வரவேற்கும் செயலாகக் கருதமுடியாது என்பது இவர்களுடுத் தர்க்கமாய் உள்ளது (Ibid. p. 612).

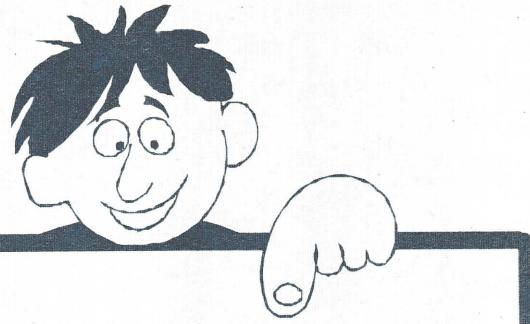
¹⁷ D.A.Carson, John: *The Pillar New Testament Commentary*, p. 464.

¹⁸ G.R.Beailey-Murray, John: *Word Biblical Commentary Volume 36*, p. 233.

¹⁹ இயேசுகிறிஸ்துவின் சிலுவைப் பலிக்கான அடையாளமாக இயேசுகிறிஸ்துவின் செயலைக் கருதுவார்கள், முழுகுதலும் கால்களைக் கழுவதலும் ஒன்றையே குறிப்பிடதாகக் கூறுகின்றனர் (Ibid. p. 234). ஆனால் இது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய விளக்கம் அல்ல.

வின் வார்த்தைகளில் “முழுகுதல்” அவரது இரத் தத்தின் மூலமாக சுத்திகரிக்கப்படுவதாகக் கூறும் இவர்கள், கால்களைக் கழுவுவதையும் சிலுவைப் பலிக்கான அடையாளம் என்று கூறுவது அர்த் தமற்ற விளக்கமாகவே உள்ளது.²⁰ மேலும் சீடர்கள் ஏற்கனவே சுத்தமாக இருப்பதாகவும், கால்களை மட்டும் கழுவினால் போதும் என்று இயேசுகிறிஸ்து கூறுவதும் (யோவா.13:10), அவரது கூற்று கால்களைக் கழுவும் செயலைப் பற்றிய விவரணமாக இருக்கின்றதே தவிர, இதில் சிலுவைப் பலியைப் பற்றிய அந்தத்தம் இல்லை என்பதை அறியத்தகுகின்றது. சீடர்களின் கால்களைக் கழுவிய இயேசுகிறிஸ்து, அவர்களையும் தம்மைப் போல மற்றவர்களுடைய கால்களைக் கழுவும்படி அறிவுறுத்துவதினால் (யோவா.13:15), இதை எவ்விதத்திலும் சிலுவைப் பலிக்கான அடையாளமாகக் கருத முடியாது. இது சிலுவைப்பலி என்றால், சீடர்களையும் அவ்வாறு பலியாகும்படி இயேசுகிறிஸ்து சொல்வதாகவே 15ம் வசனத்தை வியாக்கியானம் செய்ய வேண்டும்.

இயேசுகிறிஸ்துவின் செயல், அதாவது அவர் சீடர்களின் கால்களைக் கழுவியது அக்காலத்தில் அடிமைகள் செய்யும் சாதாரண ஒரு செயலாக இருந்தது. மேலும், இச்சம்பவம் கடைசி இராப்போஜனத்தின் போது நடைபெற்றமையால், அச்சுந்தர் பத்தில் நடைபெற்ற விடயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே, இயேசுகிறிஸ்துவின் செயலை நாம் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். கடைசி இராப்போஜனத்தின் போது சீடர்கள் தங்களில் எவன் பெரியவன் என்று தர்க்கம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள் (லூக்.22:24). இதனால், உண்மையிலேயே யார் பெரியவன் என்பதை அவர்களுக்கு காண்பிப் பதற்காக இயேசுகிறிஸ்து சீடர்களின் கால்களைக் கழுவினார். லூக்காவின் கவிசேஷத்தில் இயேசுகிறிஸ்து அச்சமயம் சீடர்களுக்கு கூறிய விடயங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கையில் (லூக்.22:25-27), யோவான் இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய செயலைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். லூக்காவின் கவிசேஷத்தில்

**ஸ்ரீஸ்ரீஸ் ஸ்ரீஸ்
முடியாதுபடி ஒருவனைப்
பாதுகாத்தும் ஆயுதம்
அவனது தாழ்மையே
(ஜோனத்தன் எவர்ஸ்ஸ்)**

“உங்களில் பெயரிவன் சிறியவனைப் போலவும், தலைவன் பணிவிடைக்காரனைப் போலவும் இருக்கக்கூடவன். பந்தியிருக்கிறவனோ, பணிவிடை செய்கிறவனோ, எவன் பெரியவன்? பந்தியிருக்கிறவன் அல்லவா? அப்படியிருந்தும், நான் உங்கள் நடுவிலே பணிவிடைக்காரனைப்போல் இருக்கி ரேன்” (லூக்.22:26-27) என்னும் இயேசுகிறிஸ்துவின் வார்த்தைகள் உள்ளன. ஆனால் யோவான் இதற்குப் பதிலாக, இயேசுகிறிஸ்து அச்சமயம் செய்த செயலை (அதாவது அவர் சீடர்களின் கால்களைக் கழுவியதைக்) குறிப்பிட்டள்ளார். எனவே, இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய இச்செயல், தங்களில் யார் பெரியவன் என்னும் சீடர்களின் தர்க்கத்திற்கான பதிலாக வே உள்ளது. “பெயரிவன் சிறியவனைப் போலவும், தலைவன் பணிவிடைக்காரனைப் போலவும் இருக்கக்கூடவன்” (லூக்.22:26) என்று கூறிய இயேசுகிறிஸ்து அதைச் சீடர்களின் பாதங்களைக் கழுவும் செயலின் மூலம் செய்து காட்டியுள்ளார்.

இயேசுகிறிஸ்து “வஸ்திரங்களைக் கழற்றி வைத்து,²¹ ஒரு சீலையை எடுத்து, அரையிலே

(பெரும் பக்கம் பார்க்கவும்)

²⁰ “நான் உன்னைக் கழுவாவிட்டால் என்னிடத்தில் உனக்கப் பங்கில்லை என்னும் இயேசுகிறிஸ்துவின் கூற்று, கால்களைக் கழுவும் செயலை மட்டும் குறிப்பதாய் இல்லை. அது பாவங்களைக் கழுவுவதையும் உள்ளடக்கியுள்ளது” (L.Morris, John: The New International Commentary on the New Testament, p. 617) என்று அவர்கள் கூறினாலும், இயேசுகிறிஸ்து சீடர்களின் கால்களைக் கழுவிய செயல், வேறு அர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ளது என்று கூறுவதற்கில்லை.

²¹ வேதாகமத்தில், வஸ்திரங்களைக் கழற்றுவதைப் பற்றிய குறிப்புகள் மேல் வஸ்திரத்தைக் கழற்றும் செயல் முறையையே குறிக்கின்றன.

ஆண்டவர்

ஆஶாவா

ஆங்கில மூலம்: வாரன் வியஸ்பி

என்றாவது ஒரு நாள் நான் எழுதுவதும் பேசுவதும் கடைசி வார்த்தைகளாக இருக்க வேண்டிய நிலை வரும். உங்களுக்கு அப்படி ஒரு இறுதி முடிவு உண்டு.

பேதுரு இரண்டாம் நிருபத்தை எழுதும்போது அது அவரது கடைசி வார்த்தைகள் என்பதை நன்கு அறிந்திருந்தார். (2பேதுரு 1:12-15). தன்னுடைய நிருபத்தின் இறுதியிலே தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு ஒரு எச்சரிக்கையைக் கொடுக்குமாறு பரிசுத்த ஆவியினாலே நடத்தப்பட்டார் “நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையிலும் அவரை அறிகிற அறிவிலும் வளருங்கள்” (2பேதுரு 3:18) என முடிக்கின்றார். எவ்வளவு அழகாக தன்னுடைய நிருபத்தை முடிக்கிறார் பாருங்கள்!

ஆவிக்குரிய வாழ்வைப் பற்றி தான்சென்ற கடினமான பாதைகள் மூலமாக பேதுரு கற்றிற்கிறார். கிறிஸ்தவ வாழ்வின் அடிப்படை பாடங்களை அறிந்துகொள்ள அவர் சில கடினமான அனுபவங்களைக் கடந்து செல்ல வேண்டியதாயிருந்தது!

வாழ்க்கையில் வெற்றி அடைந்த சிறந்த மனிதர்களின் கடைசி வார்த்தைகள் முக்கியமானவை என்று நாம் எண்ணுவோமேயானால் பேதுருவின் கடைசி வார்த்தைகளை நாம் கவனமாக ஆராய்வது அவசியமாகும். இந்த கடைசி எச்சரிப்பில் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகிய நாம் அனுபவிக்கும் மூன்று

சிலாக்கியங்களைக் காணலாம். ஆனால் நாம், ஆண்டவர் நமக்கு அளித்திருக்கின்ற இந்த வாய்ப்பு களை வெகு சாதாரணமாக ஏற்று அவைகளின் முக்கியத்துவத்தை உணராது வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

(1). ஆவிக்குரிய வாழ்வில் வளருவதற்கான ஆசீர்வாதம்

முதன்முதலாக “வளர்ச்சி அடையும்” வாய்ப்பு நமக்குண்டு. மறுபிறப்பு என்பது ஒரு முடிவு பெற்ற அனுபவம் அல்ல. அது ஒரு ஆரம்பமேயாகும். உயிர் இருந்தால் அங்கு வளர்ச்சி இருக்க வேண்டும்.

கிறிஸ்தவன் என்று தன்னை அழைத்துக்கொள்ளும் ஒருவர் ஆவிக்குரிய வாழ்வில் வளர்ந்து முன்னேற்றம் காணாவிடில் அவரது இரட்சிப்பின் அனுபவம் உண்மையானது அல்ல. இன்றைய உலகில் நாம் காணும் வருத்தம் தரக்கூடிய ஒரு காரியம் என்ன வெனில் அநேக மக்கள் தங்களை இரட்சிக்கப்பட்ட வர்கள் என்று கூறியும், உண்மையான பாவ உணர்வையோ, பாவ மன்னிப்பையோ அனுபவித்தவர்கள் அல்ல. உண்மையாகவே இரட்சகரை அறியாமல்

இருவியுள்ள

தங்கள்

தமிழாக்கம்: திருமதி ஜெயசிங்

அறியாமல் இருக்கின்றனர். அவர்களுடைய ஆவிக் குரிய வாழ்வில் ஜீவன் இல்லை. ஆகவே அவர்கள் வளரவும் முடிவதில்லை.

இந்த வளர்ச்சியற்ற நிலையில் இருப்பது அபாயகர மான நிலையாகும். ஏனென்றால் சபை மக்களில் அநேகர் தாங்கள் பரலோகம் போய் விடலாம் என்ற தவறான நம்பிக்கையோடு கவனமே இல்லாமல் வாழ்கின்றார்கள். மலைப்பிரசங்கத்தில் இயேசுகிறிஸ்து ஒருசூட்ட மக்களைப் பற்றி பேசுகின்றார். இன்றைய நாட்களில் வாழும் மக்களும் அப்படித் தான் இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் இயேசுகிறிஸ்து பிரசங்கத்தில் கூறிய மக்களும் தாங்கள் ‘இரட்சிக் கப்பட்டவர்கள்’ என்று நம்பிக்கையோடு இருக்கும் போதுதான் அவர்கள் “சபிக்கப்பட்டவர்கள்” என்று கூறுப்படுகின்றது. இந்த மாதிரி தவறான நம்பிக்கையில் வாழும் மக்கள் கூட்டம் இன்றும் அதிகமாகவே காணப்படுகின்றனர். என்றும் கூப்பிடும்போது அவர்களை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்றும் வாசிக்கின்றோம். அந்நாளில் அநேகர் என்னை நோக்கி கர்த்தாவே! கர்த்தாவே!... என்பார்கள். ஆனால் இயேசு அவர்களைப்பார்த்து, அக்கிரம செய்கைக்காரரே, என்னைவிட்டு அகன்று போங்கள் என்று அவர்களுக்கு சொல்லுவார் (மத். 7:22,23).

ஒரு குழந்தை புதிதாய் பிறந்தவுடன் பசி எடுத்து ஆகாரத் திற்கு அழுகின்றது. அதைப்போல “நீங்கள் வளரும்படி, புதிதாய் பிறந்த குழந்தை களைப் போல, திருவசனமாகிய களங்கமில்லாத

ஞானப்பாலின்மேல் வாஞ்சையாய் இருங்கள்” (1பேதாரு 2:3). ஒரு உண்மையான விசுவாசி என்பதற்கு அவன் அல்லது அவள் தேவனுடைய வார்த்தையின்மேல் கொண்ட தாகம்தான் அடையாளமாயிருக்கிறது. இந்த ஆசை ஒரு அடங்காத ஆசையாயிருக்கும். இது எப்போதும் இருக்க வேண்டியதாகும். தேவனோடு நடக்க நடக்க அவரோடு உறவு கூடும்போது ஆவிக்குரிய காரியங்களில் நம் தாகம் அதிகரிக்கும்.

அதற்காக நாம் குழந்தைகளாகவே இருக்க வேண்டும் என்று பேதாரு கூறவில்லை. ஏனெனில் ஆவிக்குள் நாம் கட்டாயம் முதிர்ச்சியடைய வேண்டும். ஆனால் வளர்ந்த பின்கூட குழந்தையிடம் காணப்படும் ஆசை நம் ஆவிக்குரிய காரியங்களில் காணப்படவேண்டும் என்று பேதாரு குறிப்பிடுகிறார். மேலும் ஆவிக்குரிய தேவனின் உண்மைகளை சரியானவாறு உட்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசை நீங்குத் தேவை. பாலாகவும் (எபி.5:11-14), அப்பமாகவும் (சங். 119:103) இருக்கின்ற தேவனுடைய வார்த்தைகளின் மேல் ஆவலாயிருக்க வேண்டும்.

மறுபிறப்பின் அனுபவம் பெற்ற ஒரு மனிதன், வளர்ச்சி அடையாமல் இருப்பதற்கு காரணம் அவன் வளருவதற்கு முயற்சி செய்யாததாகும். ஒருவேளை ஆவிக்குள் வளர்வது எப்படி என்று அவனுக்குக் கற்பிக்கப்படாமல் இருந்திருக்கலாம். ருக்கலாம். ஆகவே புதிதாக மறுபிறப்பின் அனு

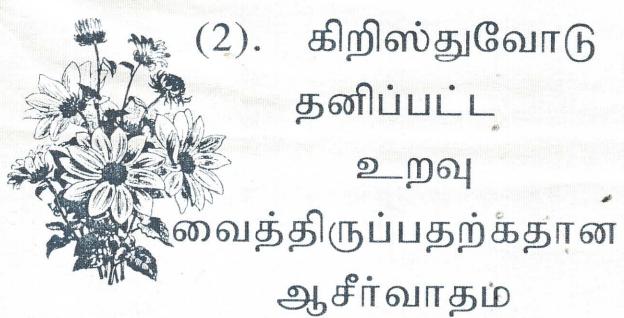
பவத்திற்குள் வருவோருக்கு நாம் உதவி செய்து, அவர்களுக்கு எப்படி தங்களை ஆவிக்குரிய ஆகாரத்தினால் போக்கப்படவேண்டும் என்பதையும் எப்படி கடவுளுக்குள் வாழ்ந்து கிருபையில்

வளர வேண்டும் என்பதையும் கற்பிப்பதே தேவனை பின்பற்றும் மக்களின் தலையாய கடமையாயிருக்கிறது.

(2). கிறிஸ்துவோடு தனிப்பட்ட

உறவு

வைத்திருப்பதற்க்கான ஆசீர்வாதம்

தேவபிள்ளைகள் அனுபவிக்கும் இரண்டாவது ஆசீர்வாதம் ஆண்டவராகிய இயேசுகிறிஸ்துவிடம் நாம் கொண்டுள்ள “தனிப்பட்ட உறவு” ஆகும். அதாவது இயேசுவை அறியும் அறிவில் வளருகின்றோம். பேதுரு அறிகிற கடவுளை நாமும் அறிந்து அன்புகாட்ட நமக்கும் வாய்ப்பு இருக்கின்றது. ‘அறிவு’ எனும் வார்த்தைதான் பேதுருவின் இரண்டாம் நிருபத்தில் ஒரு முக்கியமான சொல்லாயிருக்கிறது. இப்பதமானது, கிட்டத்தட்ட 12 முறை உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அது மனதளவிலான அறிவை குறிக்கவில்லை. நாம் இதயப்பூர்வமான அறிவைத்தான் பேதுரு அறிவு என இங்கு குறிப்பிடுகிறார். தனிப்பட்ட முறையில் இயேசுகிறிஸ்துவை அறிந்துகொள்ளும் அறிவைக்

குறித்துத்தான் பேதுரு இங்கு பேசுகிறார். பரிசுத்த ஆவியானவரால் கற்பிக்கப்பட்டு அதன் மூலம் அடையும் அறிவைப்பற்றி பேதுரு குறிப்பிடுகின்றார். “ஆவிக்குரிய அறிவு” பரலோகத்திலிருந்து வரும் வெளிப்பாடாக இருக்கிறது. அது உலகக் கல்வி தருவது அல்ல. கல்வி ஒருவருக்குத் தேவை. ஆனால் கல்வி மூலம் ஆவிக்குரிய அறிவை அடைய முடியாது. தேவனுடைய வசனத்தைப் புரிந்துகொள்ளவும் முடியாது.

சிறந்த வேத அறிவு படைத்த இருவரை ஒருமுறை நான் சந்தித்தேன். அவர்கள் ஒழுங்கான முறையில் இறையியல் கல்லூரியில் படித்து பட்டம் பெற வில்லை. ஆனால் வேதத்தின் ஆழமான கருத்துக் களைச் சிறந்த முறையில் தங்களுக்கு திருப்பதி தரும் வகையில் அறிந்திருந்தார்கள். எப்படியெனில் அவர்கள் தங்களைப் போதிக்க தேவனை மட்டும் அனுமதித்தார்கள். பவுல் மனந்திரும்பி சுமார் 30 வருடங்கள் கழிந்து “நான் அவரை... அறிகிறதற்கு” (பிலி. 3:10) என்று எழுதுகின்றார். அவரைப்பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கு அநேக காரியங்கள் உண்டு. அவருடைய மகிழமையை ஒரு வராலும் அறிந்து கொள்ளவே முடியாது. இந்த உலக வாழ்வில் மட்டும் அல்ல, நித்திய வாழ்விலும் அப்படி அவரை நாம் முழுதாக அறிந்துகொள்ள முடியாது.

வேதவசனம்தான் நமக்கு தேவனை வெளிப் படுத்துகின்றது. நாம் வேதத்தைப் படிப்பது வேதத்தில் நாம் வல்லுனர்களாக இருப்பதற்கு அல்ல, இயேசுகிறிஸ்துவைப் மேலும் அறிந்துகொள்வதற்கேயாகும். நாம் வேதத்தை அராய்ந்து, அறிந்து அறிவுபூர்வமாக மட்டும் படித்தோம் என்றால் அதனால் பயன்னே இல்லை. அது ஒர துயரமான காரியமாகும்! ஒரு வேளை ஆராய்ந்து வாசிப்பது நமக்கு உதவியாக இருக்கலாம். ஆனால் நாம் அதோடு மட்டும் நிறுத்திவிடக்கூடாது. அப்படி நாம் இயேசுகிறிஸ்துவை காண முடியாது.

இயேசுகிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்ட ஒவ்வொருவரும், அவரைக் கண்டுகொள்ளுமாறு வேதத்தை வாசிக்கும் அந்த நேரம் அவர்களுக்கு மிகவும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டதாக இருக்கும். அவ்வாறு நாம் வாசிக்கும் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் இயேசுகிறிஸ்து வெளிப்படும்போது எப்படி வேதம் நமக்கு

சமையற்றதாக இருக்கும்?

(3). கிருபையில் வளருவதற்கான ஆசீர்வாதம்

முன்றாவதாக நாம் கிருபையில் வளருவதற்கான வாய்ப்பை நமக்கு அருளியிருக்கிறார். நாம் அறிவில் மட்டுமல்ல கிருபையிலும் வளருகின்றோம். கிருபையில் வளருவது என்பது நம் குணத்திலும், பண்பிலும், நடக்கையிலும் இயேசுகிறிஸ்துவைப்போல் ஆவதேயாகும்.

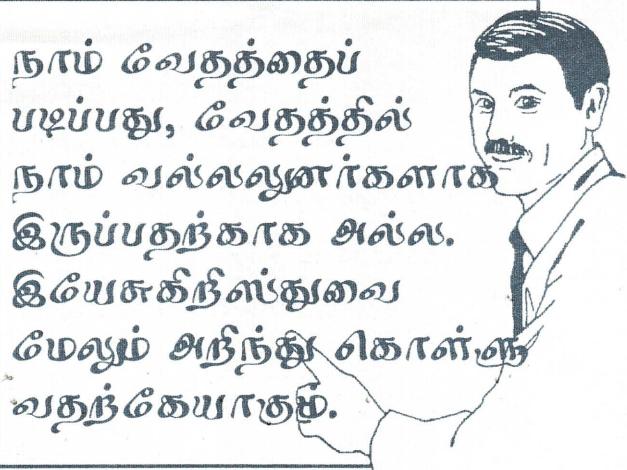
கிருபையில் வளராமல் அறிவில் மட்டும் ஒருவர் வளர முடியும். நம் தலையில் வேத சத்தியங்களையும் அநேகவிதமான இறையியல் கருத்துக்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு, நம் உள்ளான மனதில் ஆழமான மாற்றங்கள் இல்லாமல் வாழ முடியும். அதிக வேத அறிவைப்பெற்றும் ஆவிக்குரிய கணி ஏதும் இல்லாத, கிறிஸ்தவன் என்று அழைக்க தகுதியற்ற மக்களை நான் சந்தித்திருக்கின்றேன்.

வேத வசனங்களை படிப்பதன் மூலம் நம்மைத் தாழ்த்த, நாம் கற்றுக்கொள்ளவிட்டால் அவ் வசனங்கள் நாம் கிருபையில் வளருவதற்கு உதவ முடியாது. ஆகையினால்தான் “அறிவு இறுமாப்பை உண்டாக்கும், அன்போ பக்தி வீருத்தியை உண்டாக்கும்” (1கொரிந்தியர் 8:1) என்று பவுல் நம்மை எச்சரிக்கின்றார். இக்காலகட்டத்தில், நாம் கிருபையில் வளருவது மிகவும் அவசியம். கேட்டை நோக்கிச் சென்றுக்கொண்டிருக்கும் இந்த உலகம் நம் வேத அறிவைப்பார்த்து பயன்தையாது. வேதத்தை நம் வாழ்வில் காட்டும்போதுதான் இந்த சீர்கோடான உலகம் பயன்தையும். வேலைக்காரர் நம்முடைய இரட்சகராகிய தேவனுடைய உபதேசத்தை எல்லாவற்றிலும் அலங்கரிக்க அவர்களுக்கு புத்தி சொல்ல வேண்டும் என்று தீத்துவுக்கு எழுதுகிறார். (தீத்து 2:9-10) ஆம், வேதத்தை அலங்கரிக்க வேண்டும்! வேத உண்மைகளை மிகவும் கவர்ச்சியாக தோன்றுமாறு மற்றவர்களுக்கு அறிவிக்கும் போது அவர்களுக்கு அந்த வசன மூலம் நீத்தை கேட்கிறவர்களாய் மாத்திரமல்ல அதன்படி

இயேசுவை அறிய ஆசையுண்டாகும். “அவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கும்படிக்கு” (1பேதுரூ 2:9) தெரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். தேவனுடைய மகிமைப்பொருந்திய குணாதிசயங்களை மற்றவர்களுக்கு காட்டுவதே அதன் பொருளாகும்.

வேத கோட்பாடுகளை படித்து அறிவது வேதகட்டளைகளை வாழ்வில் நிறைவேற்றுவதைவிட மிகவும் எனிது. ஆனால் இவை இரண்டையும் பிரிக்க முடியாது. தேவனுக்காக வாழ விரும்பினால் வேதத்தைப் படிப்பதும், அவருக்காக வேத வசனத் தின்படி வாழ்வதும் அவசியம். எல்லா வே கோட்பாடுகளும் நம் கடமையை நோக்கி நம்மை நடத்த வேண்டும். அதேபோல நம் கடமைகளும் வேதத் தின் அடிப்படையில் அமைய வேண்டும். கற்பதின் மூலம் மனமும் அறிவும் விலாசமடையும், வளரும். உள்ளே போகும் அறிவுத்திறன் முளையை வளர்க்கும். ஆனால் கொடுக்கும் போதுதான் இதயமும், உள்ளமும் வலுப்படும். எப்படியெனில் வேத வசனத்தின்படி செயல்படும்போது ஒருவன் தன்னை உலகிற்கு கொடுக்கமுடியும். தேவன் தம்முடைய வார்த்தையினால் நமக்கு கற்றுத் தருவதை நாம் செயல்படுத்துவதற்காகதான் சோதனைகளை நம் வாழ்வில் அனுமதிக்கிறார். பல மணி நேரங்கள்

**நாம் வேதத்தைப்
ஶஸ்தி, வேதத்தில்
நாம் வஸ்லவுனர்களாக
இருப்பதற்காக அல்ல.
இயேசுக்கிறீஸ்துவை
மேலும் அந்நா எகான்ஜி
வதந்தேயாருச்.**

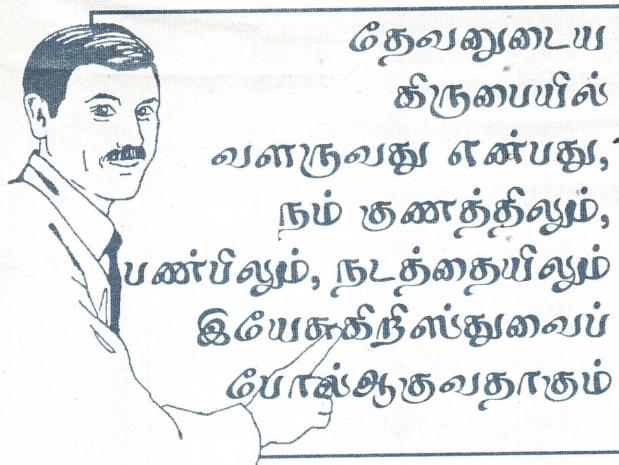

மணி நேரங்கள் பிரசங்கங்களையும், போதனைகளையும் கேட்டுக்கொண்டு நீங்கள் கிருபையில் வளருவதாக உங்களை ஏமாற்றிக்கொள்ளாதிருங்கள். உங்கள் வாழ்க்கையில் நீங்கள் கேட்ட சத்தியங்களை கடைப்பிடிக்காவிட்டால் நீங்கள் உங்களை முட்டாளாக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் உங்களை வஞ்சியாதபடிக்கு திருவசனத்தைக்

கேட்கிறவர்களாய் மாத்திரமல்ல அதன்படி செய்கிற வர்களாகவும் இருங்கள்” (யாக்கோபு 1:22). நாம் நம்மை போதீத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம் என்று தவறாக நினைத்துக்கொண்டு ஏமாந்து கொண்டு இருப்பது எவ்வளவு வருத்தமான காரியம்!

கிறிஸ்தவ வாணொலி ஊழியங்களுக்காக தேவனத் துதிக்கின்றேன். வாணொலியின் மூலம் வசனத்தை சொல்லுவதற்கான வாய்பை அருளியிருக்கிற நம் தேவனத் துதிக்கிறேன் ஆனால் அதைக் கேட்கும் அநேக விசுவாசிகள் அதிகமாக வசனத்தை மட்டும் உட்கொண்டு அதை செயல்படுத்தாமல் இருக்கின்றார்கள்.

சிலர் அதிகமாக உண்டு உடற்பயிற்சி செய்யாத மக்களைப்போல் இருக்கின்றார்கள். அநேகர் அநேக செய்திகளை உட்கொண்டு அவைகளை வாழ்க்கையில் நடைமுறையில் காட்ட முடியாமல் வாழ்கிறார்கள். கேட்ட செய்திகளின் தாகத்தை அவர்கள் வாழ்வில் காணமுடியாது. மனுஷர் எவ்விடத்தில் அதிகமாய் ஒப்புவிக்கிறார்களோ அவ்விடத்தில் அதிகமாய் கேட்பார்கள் (லூக். 12:48)

தேவனைச் சேவிப்பதில் அநேக விசுவாசிகள் பார்வையாளராக மட்டும் காணப்படுகின்றனர். ஆலயங்களுக்குச் செல்கின்றார்கள். தசமபாகமும், காணிக்கையும் கொடுக்கின்றார்கள். வருடம் முழுவதும் தவறாமல் செய்திகளையும் பிரசங்கங்களையும் கேட்கிறார்கள். ஆனால் கேட்டதை தன் வாழ்வில் கடைப்பிடிப்பதும் இல்லை. மற்றவர்களிடம் பகிர்ந்து கொள்வதும் இல்லை.

ஆம், கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு இப்படிப்பட்ட மகத்தான சிலாக்கியங்களை தேவன் அருளியிருக்கிறார். இவைகளுக்காக தேவனைத்துதிப்போம்

1. தேவனோடு நாம் வாழ்வதால், நாம் கட்டாயம் வளர்ச்சியடையும் வாய்ப்பு பெற்றிருக்கின்றோம்.
2. தேவனுடைய வார்த்தை நம்முடன் இருப்பதால் நாம் இயேசுகிறிஸ்துவை தனிப்பட்ட முறையில் அறிந்துகொள்ளும் பாக்கியம் நமக்குண்டு.
3. நமக்குள் வாசம்செய்யும் பரிசுத்தாவியானவர் கிறிஸ்துவின் கிருபையை இந்த உலகிற்கு காட்டும் சிலாக்கியத்தை நமக்கு அளிக்கின்றார்.

இதை வாசித்துக்கொண்டிருக்கும் அருமையான வர்களே, இந்த உலகம் நம்மை கவனித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்த சிலாக்கியங்களை நாம் பயன்படுத்துகின்றோமா? அல்லது அவைகளை கவனிக்காது பயன்படுத்தாமல் தேவன் நமக்குக் கொடுத்த தருணங்களை இழந்துக்கொண்டிருக்கிறோமா?

ஒரு முறை மகத்மா காந்தியிடம் சில கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் இந்தியாவில் கிறிஸ்தவத்திற்குத் தடையாக இருப்பது என்ன என்று கேட்டபேர்து அவர் அதற்கு ‘கிறிஸ்தவர்கள்’ என்று பதிலளித்தார். இந்த கேள்விக்கு, சரியான பதிலை அளிக்க நாம் அழைக்கப்படுகின்றோம். நாம் அந்தத் தடையை அகற்றுபவர்களாய் இருக்கவேண்டும். அதற்கு மாறாக தடையாக வாழக்கூடாது.

நாம் வளர்ச்சியடையும் தருனம் இதுவே. வளர்ச்சியடைந்து, கிறிஸ்துவை அறிந்து அவரை வாழ்வில் காட்டும் மக்களாக வாழ தேவன் கிருபை தருவாராக!

(ஒழும் பக்தத் தொடர்ச்சி)

(இடுப்பிலே) கட்டியபடி” சீடர்களின் கால்களைக் கழுவியதாக யோவான் குறிப்பிட்டுள்ளார் (யோவா. 13:4). யூதர்களுடைய கலாச்சாரத்தில் இடுப்பில் ஒரு துண்டைக் கட்டிக்கொண்டிருப்பது இழிவான நிலையைக் குறிக்கும் அடையாளமாகும்.²² மேலும், விருந்தினர்களை வீட்டிற்குள் வரவேற்கும் போது, அவர்களது கால்களைக் கழுவுவது அக்கால மக்களது பழக்கமாய் இருந்தது (1சாமு.25:41, லூக்.7:40-50). விருந்தினர்கள் தங்கள் வீட்டிலேயே குளித்து விட்டு வருவதனால் கால்களைக் மட்டும் கழுவுவது போதுமானதாய் இருந்தது. இதனால்தான் “முழுகி னவன் தன் கால்களை மாத்திரம் கழுவவேண்டிய தாயிருக்கும்” (யோவா.13:10) என்று இயேசுகிறிஸ்து கூறினார்.²³ எனவே இதை ஞானஸ்நானமாகக் கருது வது அர்த்தமற்றது. மேலும், அக்காலத்தைய மண்பாதைகள் கால்களை அழுக்காக்குவதனால், வீட்டிற்குள் செல்வதற்கு முன்ன் அவற்றைக் கழுவ வேண்டியதாய் இருந்தது. எனினும் இது புறஜாதி அடிமைகளினதும் பெண்களினதும் பணியாகவே இருந்தது.²⁴ யூத ஆண்கள் ஒருபோதும் இவ்வேலையைச் செய்யமாட்டார்கள். எனவே இயேசுகிறிஸ்து தம் சீடர்களின் கால்களைக் கழுவியது தம்மை அவர் ஒரு அடிமையின் நிலைக்குத் தாழ்த்தி அவர்களுக்குப் பணி புரிந்துள்ளதை அறியத்தருகிறது.²⁵

சீடர்களின் கால்களை கழுவிய இயேசுகிறிஸ்து “ஆண்டவரும் போதகருமாகிய நானே உங்கள் கால்களைக் கழுவினதுண்டானால், நீங்களும் ஒரு வருடைய கால்களை ஒருவர் கழுவக்கடவீர்கள்” என்று குறிப்பிட்டதோடு, “நான் உங்களுக்குச் செய்தது போல நீங்களும் செய்யும்படி உங்களுக்கு மாதிரியைக் காண்டித்தேன்” என்றும் அறிவுறுத்தியுள்ளார் (யோவா.13:14-15). 15ம் வசனத்தில் இயேசுகிறிஸ்து தமது செயலை ‘மாதிரியாக’ அதாவது ‘உதாரணமாகக் காண்பிக்கப்பட்ட’ செயலாகக் குறிப்பிட்டுள்ளமையானால், இது ஒரு உதாரணச் செயல் என்பதையும், நாம் அப்படியே பின்பற்ற வேண்டிய செயல் அல்ல என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுகின்றோம். ஆனால், இயேசுகிறிஸ்து திருவிருந்தைப் பற்றி கூறும்போது அதை மாதிரியாகக் காண்பிக்காமல், “என்னை நினைவுகளும்படி இதைச் செய்யுங்கள்” என்று கட்டளையிட்டுள்ளார்

(1கொரி.11:24-25). இதனால்தான் கிறிஸ்தவ சபை திருவிருந்தை இன்றுவரை கைக் கொண்டு வந்துள்ளது. ஆனால், சீடர்களின் கால்களைக் கழுவும் செயல், தாழ்மையின் சேவைக்கான ஒரு உதாரணமாய் உள்ளது. இயேசுகிறிஸ்து தம் மை ஒரு அடிமையின் நிலைக்குத் தாழ்த்தி சீடர்களின் கால்களைக் கழுவியதுபோலவே, கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமும் ஒருவருக்கொருவர் சேவை செய்ய வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். யூதர்களுடைய கலாச்சாரத்தில் தாழ்மையின் சேவையை வெளிப்படுத்தக்கூடிய செயலாகக் கால்களைக் கழுவுவதல் இருந்தது. ஆனால், நமது கலாச்சாரத்தில் மற்றவர்களுக்கு தாழ்மையின் சேவையை எவ்வாறு செய்ய முடியும் என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து அதை மற்றவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டியது நமது கடமையாய் உள்ளது.²⁶

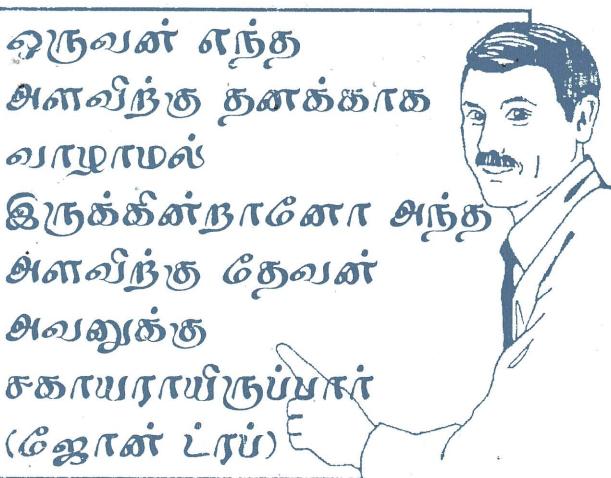
²² G.R.Beasley-Murray, *John: Word Biblical Commentary Volume 36*, p. 233.

²³ “முழுகுதல்” என்பது “குளித்தல்” என்று திருவிவிலியத் தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ் மக்கள் வாழும் சில பிரதேசங்களில் “முழுகுதல்” என்னும் பதம் “தலையில் குளித்தல் என்னும் அர்த்தத்துடன் உபயோகிக்கப்படுகின்றது. ஆனால், அப்பிரதேசங்களில் குளித்தல் என்பது உடாங்கபக் கழுவுவதல் என்னும் அர்த்தத்தை மட்டுமே கொண்டுள்ளது. ஆனால் இயேசுகிறிஸ்து உபயோகித்துள்ள வார்த்தை தலையில் குளித்தல் என்னும் அர்த்த முடையது.

²⁴ அக்கால யூதர்கள் பெண்களைத் தாழ்வானவர்களாகவே கருதினார்கள்.

²⁵ பிலிப்பியர் 2:6-8ன் விவரமாக இயேசுகிறிஸ்துவின் செயல் இருப்பதாகக் கருதப்படுகிறது.

²⁶ ஆங்கிலக் கலாச்சாரத்தில் மற்றவருடைய சப்பாத்துக்களை சுத்தமாக்கும் செயல் தாழ்மையின் சேவையாக இருப்பதாகக் கருதப்படுகின்றது (F.F.Bruce, *The Gospel of John*, no. 285).

**கிறு
இலங்கை சத்தியவசன
வெளியீடு**

புதிதாக இச்சஞ்சிகையை வாசிப்பவர்கள் தொடர்ந்து இதனைப் பெற்றுக்கொள்ள விரும்பினால் விபரங்களுக்கு எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

எமது வெளியீடுகளை பெற்று வரும் எமது சந்தாதாரர்கள், நீங்கள் முகவரி மாறும்போது தயவு செய்து உங்கள் பழைய முகவரியையும் புதிய முகவரியையும் அறியத் தாருங்கள். அத்துடன் சஞ்சிகை உரிய காலத்தில் உங்களுக்கு வந்து சேராவிடில் அது குறித்து உடனடியாக எமக்கு அறியத் தாருங்கள்.

நீங்கள் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளும் ஒவ்வொரு முறையும் உங்கள் கணனி (கம்பியூட்டர்) பதிவு இலக்கத்தையும் குறிப்பிட்டுத் தொடர்பு கொண்டால் அது உங்கள் தேவையை நாம் உடனடியாக நிறைவேற்ற எமக்கு உதவும். உங்கள் கணனி பதிவு இலக்கம், உங்களுக்கு எமது வெளியீடுகள் அனுப்பப்படும் உறையில் ஒட்டப்பட்டுள்ள உங்கள் முகவரிக்குக் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

எமது வெளியீடுகளில் ஏதாவது தவறுதலாக உங்களுக்கு இரண்டு பிரதிகள் வந்தால் தயவு செய்து உங்களுடைய கணனி பதிவு இலக்கத்துடன் எமக்கு அறியத்தருமாறு அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

எமது தொடர்பு
முகவரி

சத்தியவசனம்
த.பெ. 1012, கொழும்பு
இலங்கை

SATHIYAVASANAM
BOX 1012, COLOMBO,
SRI LANKA

TEL & FAX. 695441, 698843, EMAIL. bttb@slt.net.lk
